YIL: 9

يَا عِبَادَ اللّٰهِ

فَكِّرُوا فِي يَوْمِكُمْ هٰذَا

يَوْمِ الْأَضْحَى

فَإِنَّهُ أُودِعَ أَسْرَارًا لِأُولِي النُّهَى

Ey Allah'ın kulları! Bu Kurban bayramı gününüz hakkında düşünün. Çünkü kurbanlarda akıl sahipleri için sırlar vardır.

MANEVİYAT

Müslüman Ahmediye Camaati Türkce Dergisi

SAYI

26

بسم اللہ الرحمٰن الرحیم

مکرم امراء کرام وصدرانِ جماعت

ترکی رسالہ معنویات کا نیا شمارہ پیش خدمت ہے۔ قربانی کے فلسفہ پر مشتمل سیدنا حضرت اقدس مسیح موعود علیہ السلام کے خطبہ الہامیہ کے الہامی حصہ کو اس شمارہ کی زینت بناتے ہوئے ترکی ترجمہ کے ساتھ اس خطبہ کے عربی متن کو بھی شامل اشاعت کیا گیا ہے۔ سیدنا حضرت سلطان القلم علیہ السلام کو عربی زبان بطور معجزہ عطا کی گئی تھی۔ اس سلسلہ میں حضرت خلیفۃ المسیح الثانی رضی اللہ تعالیٰ کی ایک تحریر اور حضرت خلیفۃ المسیح الخامس ایدہ اللہ تعالیٰ بنصرہ العزیز کا خطبہ جمعہ 11 اپریل 2014ء کو بھی اس شمارہ میں شامل کیا گیا ہے۔

تعلیم تربیت اور تبلیغ کے لئے یہ رسالہ احمدی اور غیر احمدی ترک احباب تک پہنچانے کی درخواست ہے۔

جزاکم اللہ احسن الجزاء

Im Namen Allahs des Gnädigen des Barmherzigen

Sehr geehrte Präsidenten und Vorsitzende,
die neue Ausgabe des türkischen Magazins „Maneviyat“ liegt hiermit vor. Nebst der türkischen Übersetzung vom offenbarten Teil des „Khutba Ilhamiyya“ des Verheißenen Messias[AS], welche die Philosophie der Opfergabe thematisiert und dieses Magazin schmückt, wird auch die arabische Originalschrift mitveröffentlicht. Dem König der Feder, dem Verheißenen Messias[AS], wurde das Wissen der arabischen Sprache als ein Wunder gegeben. In diesem Sinne wird diese Ausgabe auch ein Schriftstück des zweiten Khalifen[RA] sowie die Abschrift der Freitagsansprache vom 11. April 2014 von Hadhrat Khalifatul Massih Al-Khamis[ABA] beinhalten.
Zwecks Bildung und Erziehung sowie des Tablighs wird gebeten dieses Magazin türkischen Ahmadis und Nicht-Ahmadis zu geben.

JazakAllahu Ahsanal Jazah

MANEVİYAT

Müslüman Ahmediye Cemaati Türkçe Dergisi

YIL:9 SAYI 26

Sorumlu
Raşit Paktürk

Yazarlar
Dr. Abdulgaffar Han
Dr. Muhammad Jalal Shams
Gülay Wagishauser
Hiba Semin Paktürk
Muneer Ahmad Munawwar
Osman Şeker
Sadiq Ahmad Butt
Sera Varlı
Sultan Demir
Tahir Ahmet Çil

İdare Heyeti
Hafiz Fareed Ahmad Khalid
Cengiz Varlı,
Fatih Odabaşı
Hasan Hüseyin Odabaşı
Mahmood Nasir
Aziz Ahmad Ch. (Bangali)

Düzeltme
Şaziye Paktürk

Sosyal Medya
Enes Karahan
Bilal Ahmad Paktürk

Tasarım
Talmeez Ahmad

İletişim
Ahmadiyya Muslim Jamaat KdöR
Verlag Der Islam
Türk Masası, Ahmadiyya Muslim Jamaat KdöR
Genfer Str. 11 60437
Frankfurt, Almanya
0800-0001325 (Almanya´dan ücretsiz)
Fax: 069 50688743
maneviyat@ahmadiyya.de

ISSN: 2192-3396

10

19

30

İçindekiler

YIL: 9
SAYI 26

05
Kur´an-ı Kerim

06
Hadis

10
Vadedilen Mesih ve Mehdi hazretlerine Semavi ilimlerin bağışlanması

19
Vadedilen Mesih'in[as] harikulade ilmi mucizesi – Hutbe-yi İlhamiye

30
Hutbe-yi İlhamiye -
Hutbe-yi İlhamiye'nin Orjinal Arapça metni

Editörden

Maneviyat'ın yeni sayısı elinizdedir. Bu sayıda Vadedilen Mesih'in[as] kurban bayramı gününde vahiy ve ilham vasıtasıyla verdiği bayram hutbesini okuyucularımıza aktarmaktayız. Bu hutbe, "Hutbe-yi İlhamiye" adı altında Ruhani Hazain, 16. Cilt 1. Bölümde yayınlanmıştır. Türkçe çevirisi ile birlikte hutbenin Arapça olan asıl metnine de dergide yer verilmiştir. Peygamber Efendimiz[sav] "Allah Mehdi'yi[as] bir gece içerisinde ıslah edecek, yani feyizler ve hikmetlerle donatacak," diye haber vermişti. Nitekim Allah-u Teala mucizevî bir şekilde bir gece içerisinde Vadedilen Mesih'e Arapça'yı öğreterek kendisini feyizler ve hikmetlerle donattı. Vadedilen Mesih'in[as] nasıl semavî ilimlere sahip olduğuna dair, Vadedilen Mesih'in 2. Halifesi Hz. Mirza Beşirüddin Mahmud Ahmed'in[ra] bir yazısını aktarmakla beraber Vadedilen Mesih'in 5. Halifesinin "Hutbe-yi İlhamiye" ile ilgili 11 Nisan 2014 tarihli Cuma hutbesini de dergimizde okuyucularımızın istifadesine sunuyoruz.

Maneviyat'ın bu sayısının hayırlara vesile olmasını Yüce Allah'tan niyaz ederiz.

Raşit Paktürk
Frankfurt - Almanya

KUR'AN-I KERİM

وَلِكُلِّ اُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا لِيَذْكُرُوا اسْمَ اللّٰهِ عَلٰى مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَهِيمَةِ الْاَنْعَامِ
فَاِلٰهُكُمْ اِلٰهٌ وَاحِدٌ فَلَهٗ اَسْلِمُوا وَبَشِّرِ الْمُخْبِتِينَ ۞ اَلَّذِينَ اِذَا ذُكِرَ اللّٰهُ وَجِلَتْ
قُلُوبُهُمْ وَالصَّابِرِينَ عَلٰى مَا اَصَابَهُمْ وَالْمُقِيمِى الصَّلٰوةِ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ۞

35. Biz her ümmete kurban kesme yolunu belirttik ki, O'nun kendilerine bağışladığı küçük ve büyükbaş hayvanları keserken Allah'ın adını ansınlar. (Unutmayın ki,) İlâhınız tek İlâh'tır. Onun için ancak O'na itaat edin. (Allah'a karşı) alçakgönüllü olanlara müjde ver.
36. Allah zikredildiğinde kalpleri korku dolan onlardır. Onlar, başlarına gelen sıkıntılara sabredenler, namazı ayakta tutanlar ve kendilerine verdiklerimizden (Allah yolunda) harcayanlardır.

(Hac Suresi 35-36)

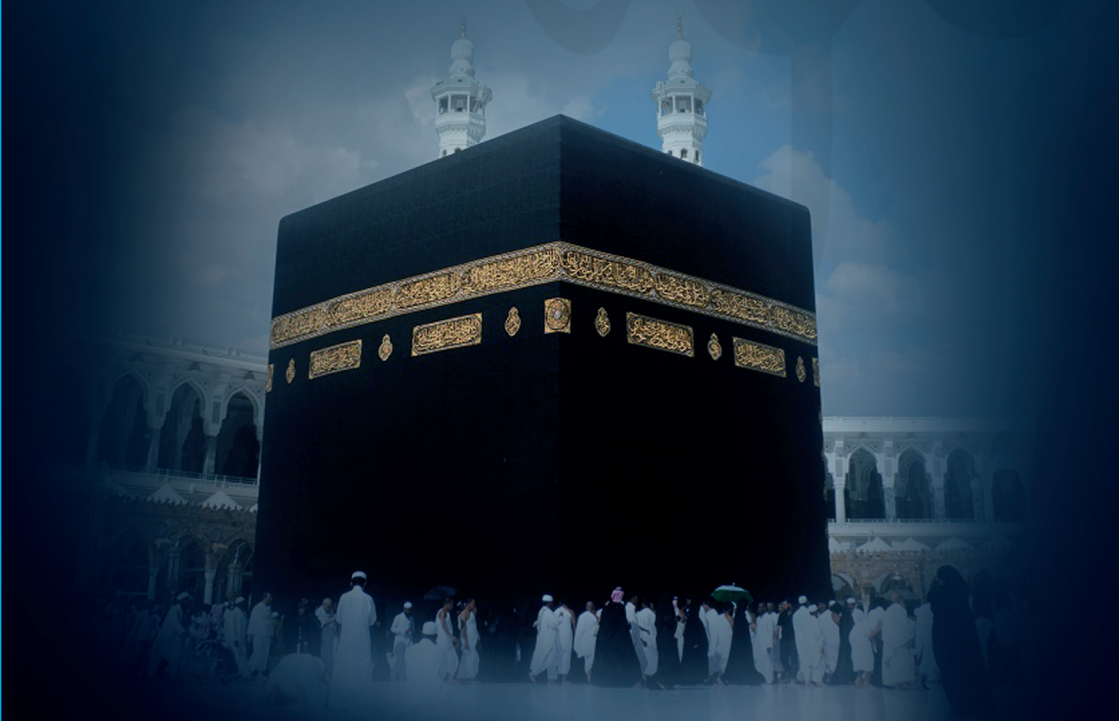

Hadis-i Şerif

عَنْ اَبِی هُرَیْرَةَ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللهِ صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَ سَلَّمَ

شَرُّ الطَّعَامِ الْوَلِیمَةِ یُدْعٰی لَهَا الْاَغْنِیَاءُ وَ یُتْرَكُ الْفُقَرٰءُ وَ مَنْ تَرَكَ الدَّعْوَةَ فَقَدْ عَصَی اللهَ وَ رَسُولَهُ

Tercüme

Hz. Ebu Hüreyre'nin[ra] rivayetine göre Peygamber Efendimiz[sav] şöyle buyurdu:

En kötü davet, fakirlerin göz ardı edilip zenginlerin çağrıldığı davettir ve herkim daveti reddederse o Allah ve Peygambere isyan edendir.[1]

1 Buhari

Açıklama

Serveti paylaştırmak ve zengin fakir farkını en aza indirmek için İslam'ın sarfettiği çabalar apaçıktır. Bu konuyla ilgili en acı verici ve itiraza sebep olan durum, aralarındaki sosyal ilişkilerdeki farklılıklardır. Bunun neticesinde zengin ve fakir iki ayrı kampa bölünüp, aralarında daimi rekabet ve çekişmenin meydana gelmesidir. İslam bu çekişmeyi ve duygusal farklılıkları ortadan kaldırmak için ileri derecede çaba sarf etmektedir. Nitekim İslam, bütün Müslümanların birbirinin kardeşi olduğunu ilan ederek herkesin eşit olduğunu kabul etmektedir. Ayrıca, haklar söz konusu olduğunda İslam, ilerleme ve gelişmenin yollarını herkese eşit derecede açarak milli ve kamusal yönetimlerin tek bir grubun eline geçmesini engellemektedir. İslam, milli ve kamusal görevlere birileri getirilirken, seçimde zengin-fakir, millet ve kabile durumunun değil sadece liyakatın göz önünde tutulmasını emreder.

Peygamber Efendimiz[sav] bu hadis-i şerifte, zengin, bir davet düzenlediğinde mutlaka fakirleri de davete çağırmalı, fakir davet ettiğinde zengin böyle bir davete katılmayı reddetmemeli, diye emrederek zengin ve fakirlerin sosyal ilişkilerini pekiştirmek ve bir ailenin fertleri gibi bir arada tutmak istemiştir. Onun bu hadisteki "En kötü davet, fakirlerin göz ardı edilip zenginlerin çağrıldığı davettir," şeklindeki ısrarlı ve vurgulayıcı kelimeleri dikkate şayandır. Daha sonra o zenginlere hitap ederek, fakir bir kimse sizi davet ettiğinde fakirliğinden dolayı onun davetine icabet etmemeniz, kesinlikle caiz değildir, bunu yapan zengin "Allah ve Peygambere isyan eden kimsedir" diyerek şiddetle uyarmıştır. Başka bir hadiste o şöyle buyurdu:

لَوْ دُعِيْتُ إِلٰى كُرَاعٍ لَأَجَبْتُ

"Eğer fakir bir kimse beni, keçi paçası pişirerek dahi davet ederse mutlaka davetine icabet ederim.

Başka bir hadise göre bir keresinde Hz. Ebubekir[ra] farkında olmadan Hz. Bilal[ra] ve diğer bazı fakir Müslümanların kalbini incitmiş oldu. Peygamber Efendimiz[sav] bunu öğrendiğinde Hz. Ebubekir'e[ra] şöyle buyurdu: Ey Ebubekir! Kalbi incinen fakirlerin gönlünü almaya çalış ki bunda Allah'ın hoşnutluğu vardır." Bunun üzerine Hz. Ebubekir[ra] onlara gitti ve büyük bir tevazu ile şöyle arzetti: "Ey kardeşlerim! Allah rızası için beni affedin, ben sizin kalbinizi bilerek kırmadım."

Böyle bir öğreti elimizdeyken gerçek bir İslam toplumunda nahoş durumların oluşması kesinlikle mümkün değildir. Suç, İslam öğretisini unutup farklı sosyal kampları meydana getiren insanlarındır.

KELAMÜ'L İMAM

SİRETÜ'L ABDAL (Önceki bölümden devam)

Onların alametlerinden biri de, fitne dalgalarından korkmayıp, tersine bela denizlerini gemiler gibi yarıp geçmeleridir. Onlar, hakkı batıl ile karıştırmazlar. Şüpheli şeyden tiksinirler. Onlar, üzerinde hiçbir leke bulunmayan takvayı isterler, ihlâslı olurlar ve başka bir rengin karışmasını istemezler. Toprakları üzerine aralıksız sağanak yağmur yağar ve bunun neticesinde yemyeşil ve taptaze dururlar. Mızrakları kurdu öldürür. Onların yüce fıtratı, yüksek tepelere benzer ve kazanları İlahi muhabbet ile kaynar ve pişmeleri, işte böyle olur. Gelip onların yanına oturan, ne kadar şişman ve dünya sevgisiyle ne kadar yüklü olursa olsun, bu takvalı kavmin bereketiyle iğnenin deliğinden bile geçer. Şeytana kulluk eden bir kimse onlara gelecek olsa, o da fisk-u fücur işleyemez hale gelir. Kibirli şeytan, iman edip abdallarla vefalı olursa, Allah'ın[cc] emirleri karşısında burnunu yere sürtecek ve takva sahibi kimselerden olacaktır. Ey dinleyen! Hayrete düşme! Onların şanı bundan çok daha yücedir. Siz anlayamazsınız, ben onu nasıl açıklayayım. Bu ağlayan millet öylesine ağlar ki, gözyaşları içtiğiniz sudan daha fazladır.

Siretü'l Abdal, Hz. Mirza Gulam Ahmed Kadiyani[as]
Aralık 1903
Çev.: Raşit Paktürk

Vadedilen Mesih ve Mehdi[as] Hazretlerine Semavi ilimlerin bağışlanması

Vadedilen Mesih ve Mehdi'nin[as] 2. Halifesi Hz. Mirza Beşirüddin Mahmud Ahmed[ra], Davetü´l Emir isimli bir kitap yazdı. Bu kitapta o, Vadedilen Mesih ve Mehdi'ye Allah tarafından bağışlanan semavi ilimlerden de bahsetti ve şöyle yazdı:

resim: Barseghyan/Pixabay

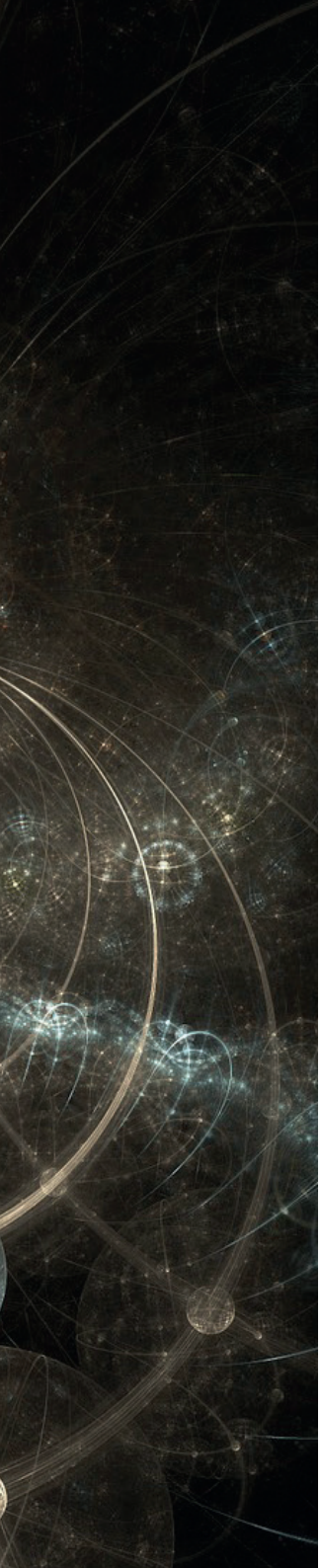

Onun doğruluğunun dokuzuncu delili ise, aslında müteaddit delillerden teşekkül etmektedir. Allah-u Teâlâ Kendi kudreti ile Vadedilen Mesihe[as], insan gücünün ötesindeki ilimleri bağışladı. Peygamberlerin geliş gayesi, insanoğlunu, kana kana içmeden manen hayatta kalmasının mümkün olmadığı gerçek pınara ulaştırmaktır. Yani hayatın kaynağı olan Allah[cc] ile onlar arasındaki bağı kurmaktır. Manevi bilgi olmadan bu hedefe ulaşılması mümkün değildir. Allah'ın[cc] irfanına sahip olan, ona yaklaşmanın yollarını bilen ve onun sıfatlarının inceliklerine vakıf olan kimse, ancak Allah'a[cc] yakın olabilir. Bu ilimlerde üstünlüğe sahip olan kimse, manevi yolculukta insanlara da rehberlik edebilir.

Kısacası, sınırsız İlahi ilimlerden pay almamış ve bu ilimler kendisine bahşedilmemiş bir şekilde İlahi memurluk iddiasında bulunan kimsenin, bu iddiası kabul edilemez. İleriki sayfalarda Vadedilen Mesih´in[as] iddiasının doğruluğunu, bu İlahi kanuna göre inceleyeceğiz ve kendisine hangi ilimlerin bağışlandığını göreceğiz.

Allah[cc] Kuran-ı Kerim'de şöyle buyurmuştur:

وَعَلَّمَ اٰدَمَ الْاَسْمَآءَ كُلَّهَا

"(Allah,) Âdem'e bütün isimleri öğretti…"[2]

Yani Allah[cc], tüm İlahi sıfatlar hakkında ona bilgi bahşetti. İlahi sıfatlar hakkında bilgi, her çeşit ilmi içermektedir. İlahi irfanın manası, müşahedeye dayalı İlahi sıfatların ilmidir. Bu ilim, her İlahi memura bahşedilir. Nitekim Allah[cc], Hz.Lût[as], Hz.Davud[as], Hz.Süleyman[as], Hz.Yusuf[as] ve Hz.Musa[as] hakkında Kuran-ı Kerim'de şunları buyurmuştur:

وَلُوْطًا اٰتَيْنَاهُ حُكْمًا وَّعِلْمًا

"Biz Lût'a (da) hüküm ve bilgi verdik…"[3]

وَلَقَدْ اٰتَيْنَا دَاوٗدَ وَسُلَيْمٰنَ عِلْمًا

"Şüphesiz Biz, Davud ve Süleyman'a (çok) ilim ihsan ettik…"[4]

وَلَمَّا بَلَغَ اَشُدَّهٗۤ اٰتَيْنٰهُ حُكْمًا وَّعِلْمًا
وَكَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِيْنَ

"Olgunluk çağına eriştiğinde,

2 Bakara suresi, ayet 32
3 Enbiya suresi, ayet 75
4 Neml suresi, ayet 16
5 Yusuf suresi, ayet 23

Biz (Yusuf'a) hikmet ve ilim ihsan ettik… "[5]

وَلَمَّا بَلَغَ اَشُدَّهٗ وَاسْتَوٰٓى اٰتَيْنٰهُ حُكْمًا وَّعِلْمًا ۭ وَكَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِيْنَ

"(Musa) yetişkinlik (çağına) erip, olgunlaşınca, Biz ona hikmet ve ilim bağışladık…"

Ayrıca O, Hz.Resulüllah[sav] hakkında da şöyle buyurmuştur:

وَعَلَّمَكَ مَا لَمْ تَكُنْ تَعْلَمُ ۭ وَكَانَ فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكَ عَظِيْمًا

Yani Allah[cc], Peygamber Efendimize[sav] daha önce bilgisinin olmadığı ilimleri bağışlamıştır.[7] Bununla da yetinmeyip Allah[cc] kendisine daha fazla bilginin bahşedileceğine söz vererek, şu duayı da öğretmiştir:

قُلْ رَّبِّ زِدْنِيْ عِلْمًا

"Ey Rabbim, ilmimi arttır."[8] Kısacası bu ayetlerden anlaşılan, her İlahi memura Allah[cc] tarafından özel bir bilgi bağışlandığıdır. Nitekim bu ilim Vadedilen Mesihe[as] de bahşolundu. Önceki İlahi memurlara sadece bâtıni ilimler bağışlanırken, efendisi olan Hz.Resulüllah'ın[sav] gölgesi olduğu için, Vadedilen Mesihe[as], hem zahiri, hem de bâtıni her iki tür ilim de bahşedildi. Yani, manevi ilim verilmekle beraber, onları beyan edip kullanmanın en güzel yolları da kendisine öğretildi.

Her iki ilim alanında da Allah[cc], onu benzersiz kıldı. Bâtıni ilimlerin bağışlanması konusunda kimse onunla yarışamadığı gibi, onları beyan etmek konusunda da kimse onun karşısında duramadı.

Burada ilk olarak zahiri ilimlerden bahsedeceğiz. Bu mucize, daha önce yalnızca Peygamber Efendimiz[sav] vasıtasıyla gösterilmiştir. Ondan önceki peygamberlerde bunun bir örneği yoktur.

Peygamber Efendimize [sav] inen vahiyde Allah-u Teâlâ şöyle buyurmuştur:

وَاِنْ كُنْتُمْ فِيْ رَيْبٍ مِّمَّا نَزَّلْنَا عَلٰي عَبْدِنَا فَاْتُوْا بِسُوْرَةٍ مِّنْ مِّثْلِهٖ وَادْعُوْا شُهَدَاۗءَكُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ

"Eğer kulumuza indirdiğimiz (kelamdan) şüphe ediyorsanız, siz (de) buna benzer bir sure getirin. Eğer doğru iseniz, Allah'tan başka yardımcılarınızı (da) çağırın."[9]

Bu ayette Kuran-ı Kerim'in her açıdan benzersiz olduğu söylenmiştir. Onun zahiri güzelliklerinden bir tanesi belagati ve üslubudur. Diğer ayetlerde de Allah-u Teâlâ bu konuyu beyan etmektedir.

كِتٰبٌ اُحْكِمَتْ اٰيٰتُهٗ ثُمَّ فُصِّلَتْ مِنْ لَّدُنْ حَكِيْمٍ خَبِيْرٍ

"…Bu Kitab'ın ayetleri sağlam kılınmıştır. Sonra (da) hikmet sahibi ve daima her şeyden haberdar olan (Allah) tarafından, apaçık beyan edilmiştir."[10] Yani hikmet sahibi olan Allah[cc] tarafından gelen kelamın, hikmet dolu olması gerekir. Keza O, her şeyden haberdar olduğu için, artık ilim çağının başlayacağını da bilmektedir. Bundan dolayı O, artık ilmi mucizelere ihtiyaç olduğundan, Kuran diline kendini mükemmel şekilde ifade eden bir üslup vermiştir. Yani Kuran, bizzat Kuran'ın açıklayıcısı olup, güzelliğinin de delilidir.

Vadedilen Mesih[as], Peygamber Efendimizin[sav] öğrencisi ve gölgesi idi ve onun nurundan nurlanmıştı. Bundan dolayı Allah[cc], ona da bu güzelliği bağışladı ve kelamın belagati ile güzel üslubunu kendisine nasip etti. O, hiçbir medreseye gitmemişti, hocaları ise pek liyakat sahibi insanlar değillerdi. Onlar kendisine, belli başlı birkaç kitaptan bölümler okutmuşlardı. O hiçbir zaman Arabistan ve sair memleketlere seyahat etmemişti ve Arapça´nın

önemsenip yaygın kullanıldığı hiçbir yerleşimde yaşamamıştı. Köyde yetişip, basit kitaplar okumakla bir insan ne denli bilgi sahibi olabiliyorsa, onun ilmi de bununla sınırlı idi.

Vadedilen Mesih[as] İlahi memurluk iddiasında bulunduğunda, düşmanları gözlerini, ilkin onun yetiştiği ilmî ortama çevirdiler. Düşüncelerine göre, ona indirebilecekleri en büyük darbe buydu.

Onların her tarafa yaydıklarına göre, Hz.Mirza Gulam Ahmed[as] Urduca yazmak konusunda maharet kazanmıştı ve bazı makaleleri insanların dikkatini çektiği için, o (hâşâ) kendi kendini yüceltmiş ve İlahi memurluk iddiasında bulunmuştu. Onlara göre, o Arapça bilmediği için, dini meselelerde görüş vermek hakkına sahip değildi. Her mecliste ve her yazıda, bu itiraz tekrarlanarak, insanların ondan uzaklaşmasına çaba gösteriliyordu. Onun hakkında, Arapçayı hiç bilmiyor demeleri bir yalandı. Nitekim o da, bazı basit ders kitaplarını okumuştu. Bununla beraber, onun hiçbir büyük âlimin öğrencisi olmadığı doğruydu.

O hiçbir dini medresede tahsil görmediği için, ülkenin büyük alimleri arasında da adı geçmezdi. Ayrıca ona, bir hoca gözü ile de bakılmıyordu.

Bu itiraz her tarafa yayılınca ve muhalif mollalar tarafından münasebetli veya münasebetsiz vakitlerde ileri sürülünce, Allah[cc] tek bir gece içerisinde ona kırk bin Arapça kelime kökünü öğretti. O, Vadedilen Mesih´e[as] Arapça kitaplar

7 Kasas suresi, ayet 15
8 Nisa suresi, ayet 114
9 Taha suresi, ayet 115
10 Bakara suresi, ayet 24

Vadedilen Mesih ve Mehdi'nin[AS] 2. Halifesi
Hz. Mirza Beşirüddin Mahmud Ahmed[RA]

yazma mucizesini bağışladı. Allah'ın[cc] ona verdiği söze göre, ona öyle bir lisan hâkimiyeti bağışlandı ki, hiç kimse onunla yarışamayacak ve karşısında da duramayacaktı. Nitekim o, Arapça bir makale kaleme alıp, Aynayı Kamalat-i İslam adlı eserinde bunu yayınladı. O, muhaliflere buna cevap vermeleri için meydan okuduğu halde, kimse karşısına çıkamadı. Bundan sonra o, üst üste yirmiden fazla Arapça kitabı kaleme alıp, bazı kitapları yazarken, onlara cevap yazacak olanlar için on bin Rupi gibi yüklü bir ödül verme taahhüdünde de bulunduğu halde, hiç kimse karşısına çıkamadı.

Onun diğerlerinden tek istediği, aynı lisan hâkimiyeti ile cevap kaleme almalarıydı. O, kitaplarının bazısını da Araplara hitaben yazdı. Onlar da cevap verecekleri yerde, sırtlarını dönüp kaçtılar. Nitekim o, El Menar dergisinin başyazarı Seyyid Reşid Rıza'ya hitaben bir kitap[11] yazıp, cevap yazması için kendisine meydan okudu. Ancak o da, buna cesaret gösteremedi. Bunun gibi bazı diğer Araplara da benzer şekilde meydan okuduğu halde, hiçbirisi karşısına çıkamadı.

Hindistan'ın ulemasına gelince, onlar, bu kitapları Mirza Gulam Ahmed yazmıyor, aksine ona gizlice bazı Araplar yardım etmektedir, dediler. Bu ifade, aslında yenilgilerini kabul ettikleri anlamını taşıyordu. Çünkü bu itirazla onlar, kaleme alınan eserlerin dilinin, lisana hakim biri tarafından yazıldığını kabul etmektedirler.

Onlar, Vadedilen Mesih´in[as] böylesi güzel bir Arapça ile yazamayacağını düşünüyorlardı. Bundan dolayı onlar, bu kitapların mutlaka gizlice Araplar tarafından yazılmış oldukları iddiasında bulunuyorlardı. Bunun üzerine Vadedilen Mesih[as], onların da Araplar ve Suriyelilerden yardım alarak, kitaplarına cevap vermelerini istedi. Lakin onları bu edebi yarışmaya çekmek için yaptığı müteaddit teşebbüslere rağmen, ortaya çıkan olmadı.

Onun kaleme aldığı eserleri halen cevapsız durmaktadır. Bu kitapların dışında, Vadedilen Mesihe[as] bir keresinde bir vahiy geldi ve kendisine irticalen Arapça hutbe vermesi emredildi.[12] Hâlbuki o, daha önce hiçbir zaman Arapça bir hitapta bulunmamıştı. Ertesi gün Kurban Bayramı idi. Bu vahye uyup, Bayram namazının ardından Arapça olarak uzun bir konuşmada bulundu. Bu konuşması daha sonra Hutbe-yi İlhamiye adı altında yayınlandı. Konuşmanın dili öyle güzeldi ki, onu okuyan her Arap ve Acem bunun karşısında şaşkınlığa düştüler. Bu hutbe, dilin inceliklerini ve manevi sırları içerdiği için, onun azameti ve önemi daha da artmıştır.

Bu ilmi mucize, ona bahşedilen olağanüstü mucizelerdendir. Çünkü bu, tesiri sadece onu görenler ve o zamanın insanları ile sınırlı olan bir mucizeden daha da üstündür. Vadedilen Mesihe[as] verilen bu mucizenin üstünlüğünü, muhalifler bile kabul etmek zorunda kaldılar. Dünya var olduğu müddetçe, onun bu mucizesi baki kalacak ve Kuran-ı Kerim gibi, düşmanlarına karşı bir hüccet ve aydın bir alamet olarak parlamaya devam edecektir.

Bu mucize karşısında aciz kalan bazı kimseler, onu reddetmenin başka bir yolunu bulamayınca, böyle bir mucizenin iddia edilmesi, Kuran'a saygısızlıktır diye, itirazda bulunurlar. Dediklerine göre, Kuran-ı Kerim benzersiz bir dil kullandığını iddia ettiği için, Mirza Gulam Ahmed'e de Allah[cc] benzeri bulunmayan bir üslupta kitaplar yazmayı ihsan eylediyse, Kuran'ın iddiası (hâşâ) batıl olacaktır ve bu da ona karşı saygısızlıktır. Onların itirazları, yalnızca muhalefetlerinin bir sonucudur. Eğer inceleyecek olsalardı, Vadedilen Mesih´in[as] eserleri benzersiz oldukları halde, onlar Kuran-ı Kerim'in iddiasının doğru olduğunu, onun kelamında bir mucize bulunduğunu ve hatta böylelikle bu mucizenin daha da parladığını göreceklerdi.

Dünyada her fazilet, mutlak fazilet ve nispi fazilet olmak üzere iki çeşittir. Bir tür fazilet, başkalarının durumunu göz önünde bulundurmaz, diğer bir tür ise, başkalarının durumunu göz önünde bulundurur. Kuran-ı Kerim'den bir örnek ile bunu anlamamız

11 El Hudâ Vet Tabsiratun Liman Yera, H.1320, 12 Haziran 1902
12 El Hakem gazetesi, 1 Mayıs 1900, s.5
13 Bakara suresi, ayet 48

mümkündür. Allah-u Teâlâ İsrailoğulları hakkında şöyle buyurmaktadır:

وَاَنِّیْ فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعٰلَمِیْنَ

"…sizi (zamanın) tüm kavimlerine üstün kıldım."[13]

Daha sonra ise O, Müslümanlar hakkında da şöyle buyurmaktadır:

كُنْتُمْ خَیْرَ اُمَّةٍ اُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ

"Siz, insanların (yararı için) meydana getirilen en iyi ümmetsiniz…"[14]

Görüldüğü gibi, Allah[cc] hem İsrailoğullarını bütün âlemlerden üstün tutmaktadır, hem de Müslümanlara bütün âlemlerin üstünde fazilet bahşetmektedir. Zahirde bu, bir ihtilaf gibidir. Oysa aslında bu iki ayet arasında hiçbir ihtilaf bulunmamaktadır. Çünkü faziletin birisi, onların sadece belli bir zamanın insanlarından üstün olduğunu ileri sürer. Ancak ikinci ayette zikredilen fazilet ise, hem evvelîn hem de ahirîn üzerinde olan fazilettir. Aynen bunun gibi, insani kelamlar karşısında Vadedilen Mesih´in[as] kitapları da benzersiz olduğu halde, söz konusu Kuran-ı Kerim'in eşsizliği olduğunda, o hem bütün beşeri kelamlar, hem de Allah[cc] tarafından gelen tüm kelamlar karşısında benzersiz ve üstündür. Böylece Kuran-ı Kerim'in Vadedilen Mesih´in[as] ilhami hutbeler ve kitaplarından üstün olduğu da kesindir. Kuran-ı Kerim'in eşsiz olması hakiki ve mutlak olup, Vadedilen Mesih´in[as] kitaplarının benzersizliği ise nispidir. Kısacası, onun bu mucizesi insanlar için bir hüccet olduğu halde, Kuran-ı Kerim'in şanını asla azaltmaz.

Yukarıda da açıklandığı gibi, Vadedilen Mesih´in[as] mucizesi ile Kuran mucizesinin şanı ikiye katlanmıştır.

Bunun ayrıntıları şöyle açıklanabilir. Benzersiz olmanın çeşitleri vardır. Bir duruma göre, benzersiz olan kelam faziletli olur, ancak onun fazileti veya üstünlüğü önemli bir fark sonucu değildir. Netice olarak bizler o kelamının faziletli olduğunu kabul etsek de, diğer kelamlar da ona yakın durumdadırlar. Örneğin at yarışlarında birinci gelen at, ardından gelenden sadece bir el mesafesi kadar ya da yarım metre yahut da bir metre kadar, hatta daha da fazla önde olabildiği gibi, benzersiz kelam da, diğer kelamlardan az veya çok ölçüde üstün olabilir. Kelamlar arasında üstünlük farklarını ölçtüğümüzde, fazilet iddiasında bulunan Kuran ile yarıştığı diğer kelamlar arasına, benzeri olmayan ve Kuran'dan daha aşağı mertebede bir kelam girerse, hangi kelamın daha faziletli olduğu mutlaka ortaya çıkacaktır. Netice olarak Vadedilen Mesih´in[as] eserleri, diğer insani kelamlar karşısında benzersiz olduğunu ispatlamakla, Kuran-ı Kerim'in eşsizliğinin de diğer tüm kelamlardan çok üstün olduğunu göstermektedir. Kuran-ı Kerim'in karşısına getirilen kelamların da böylelikle, Vadedilen Mesih´in[as] eserleri karşısında daha düşük seviyeli oldukları ortaya çıkar. Vadedilen Mesih´in[as] eserleri ise Kuran-ı Kerim'e tabi ve onun hizmetkarı olduklarına göre, Kuran'ın diğer kelamlar karşısındaki üstünlüğü de, yer ile gök

14 Âli İmran suresi, ayet 111

15 İbrahim suresi, ayet 5

16 Ahmediyet'e Davet, Mirza Beşirüddin Mahmud Ahmed, sayfa 250-259, Islam International Publications

arasındaki fark kadar büyük ve aşikardır.

Vadedilen Mesihe[as] bahşedilen Arap diline hâkimiyet haricinde, ona verilen diğer bir zahiri ilim de, Arapçanın bütün dillerin anası olduğudur. Ona vahiy yolu ile Arapçanın "Ümmü'l Elsene" olduğu bildirilmiştir. Bu paha biçilmez ilginç bir bilgiydi. Batılı ilim adamları uzun incelemeler sonrasında, Sanskrit veya Pehlevi dillerinin, bütün dillerin anası olduğu kanısına varmışlardır. Bazı ilim adamlarına göre, bu her iki dil, artık dünyada eseri kalmayan dünyanın ilk dilinin kollarıdır. Batılılar böyle düşünürlerken, ana dili Arapça olan Araplar ise, dillerinin bu faziletinden habersizdiler. Batının etkisiyle, onlar bile dillerin anasını başka bir yerlerde aramaktaydılar. Bu durumda Allah-u Teâlâ'nın Vadedilen Mesih'e bilgi vererek, Arapçanın tüm dillerin anası olduğunu bildirmesi, hayrete şayan bir gelişmedir. Kuran-ı Kerim incelendiğinde ise, karşılaşılan bu gelişmenin Kuran'a da son derece uygun olduğu anlaşılmaktadır. Bütün dünya için nazil olan İlahi Kelamın, insanoğlunun ilk lisanı olması sebebiyle, bütün dünyanın ortak dilinde inmesi, gerekli bir durumdur. Nitekim Allah[cc], Kuran-ı Kerim'de şöyle buyurmuştur:

وَمَآ اَرۡسَلۡنَا مِنۡ رَّسُوۡلٍ
اِلَّا بِلِسَانِ قَوۡمِهٖ

"Biz her peygamberi, ancak kavminin diliyle (vahyedip) gönderdik... "[15]

Netice olarak Peygamber Efendimiz[sav] bütün dünyaya gönderildiğine göre, ona inen vahyin de, bütün dillerin anası olması sebebi ile dünyanın ortak dilinde inmesi lazımdı. Sonuçta ona vahiy Arapça indiğine göre, bundan Arapçanın bütün dillerin anası olduğunu anlamak mümkündür.

O, ortaya çıkan bu durumu kanıtlamak için, Allah'tan[cc] bilgi almak suretiyle bazı prensipler belirledi. Bu prensipler ile Vadedilen Mesih[as], sadece Arapçanın İlhami dil olduğunu ve bir tek onun tüm dillerin anası olduğunu kanıtladı. Bu prensiplerle o, başka hiçbir lisanın, dillerin anası olmaya layık bulunmayacağını da gösterdi.

O, bu araştırmalar hakkında bir eser hazırlamak arzusundaydı, ama ne yazık ki onu tamamlaması mümkün olamadı. Ancak bu kitapta o, bahsedilen ilmin prensiplerini bildirdi. Onları yaymak suretiyle de, dünyaya Arapçanın tüm dillerin anası olduğunu göstermek mümkündür. Allah[cc] bana nasip ederse, Vadedilen Mesih[as] tarafından bu kitapta bildirilen prensiplere ve kendisine bahşedilen ilme uyarak, bir kitap kaleme almak istiyorum. Bu çalışma ile ayrıntılı bir şekilde onun iddiasını ispatlamak ve Batılı âlimlerin belirledikleri prensiplerle de bu iddiayı desteklemek arzusundayım. Ayrıca Batılıların bu konudaki yanlışlıklarını da, Allah'ın yardımıyla ortaya koyacağım.

Vadedilen Mesih´in[as] bu inkişafı öylesine benzersiz bir araştırmadır ki, bütün dünyanın İslam'a olan bakış açısını değiştirecek ve İslam da bununla büyük bir heybet kazanacaktır. [16]

Vadedilen Mesih'in[as] harikulade ilmi mucizesi – Hutbe-yi ilhamiye

Vadedilen Mesih'in 5.Halifesi Hz. Mirza Masrur Ahmed'in 11 Nisan 2014'de, Hutbe-yi İlhamiye hakkında verdiği Cuma hutbesi

Bugün 11 Nisan ve 11 Nisan 1900'de Vadedilen Mesih[as] için büyük bir mucize gerçekleşmişti. Ben bugün ondan bahsedeceğim. Bu mucize onun, Allah'ın özel desteği ile Arapça dilinde verdiği bir hutbe ile ilgilidir. Kendisine o gün vahiy edilen kelimeler onun dilinden döküldü. Bu, vahiy ve ilham kaynaklı bir mucize idi, bundan dolayı ona "Hutbe-yi İlhamiye" ismi verildi.

İki yüz kişi, Vahiy edilen bu hutbeyi dinledi ve mucizevi ortamı yaşadı ve şahit oldu. Bugün 11 nisan ve Cuma olduğu için birisi ilgimi bu yöne çekti ve Vadedilen Mesih'in[as] bu harikulade mucizesinden hutbede bahsetmemi istedi. Çünkü öyle Ahmediler de vardır ki onlar kitap olarak basılan "Hutbe-yi İlhamiye"nin ismini belki sadece duymuşlardır, ancak onun tarihini, arka planını ve içeriğini bilmiyorlardır. Bazı kimselerin Hutbe-yi İlhamiye'nin ne olduğunu bilmemeleri beni çok şaşırttı.

Her Ahmedi bilmelidir ki Allah-u Teala'nın Vadedilen Mesih'i[as] desteklemek için gösterdiği mucizeler imanımızı sağlamlaştırır ve muhalifleri susturmak için delil teşkil eder. Vadedilen Mesih'in[as] doğruluğunu kanıtlar. Hutbe-yi İlhamiye gibi harikulade mucizelerin özel bir yeri vardır. Büyük âlimler bunun karşısında aciz kalmışlardı. Ben bugün özet olarak bu mucizenin arka planından ve tarihinden bahsedeceğim. Ayrıca Ahmediler üzerinde bunun nasıl bir etkisi olduğunu, hissettiklerini ve Ahmedi olmayanların bununla ilgili ne dediklerini anlatacağım. Ayrıca bu hutbeden bazı cümleler yahut paragraflar da okuyacağım.

Hutbe-yi İlhamiye'nin hakikati ve azameti okunur okunmaz anlaşılır. Ancak benim okumak için seçtiğim birkaç cümleden de onun azameti ve Vadedilen Mesih'in[as] makamı ve mertebesi anlaşılmaktadır. Tezkere'ye Hutbe-yi İlhamiye'yi dahil etmemişler, bunun sebebi bu hutbenin kitap olarak ayrıca basılmasından kaynaklanmış olabilir. Ancak bu duruma benim gönlüm razı değil. Bundan dolayı gelecekte her ne zaman tezkere yeniden basılacak olursa veya herhangi bir dilde baskıya alınırsa, ilgili daireler bana sorsunlar.

Hutbe-yi İlhamiye'nin arka planı, Bedir ve Alhakam gazetelerinde ve cemaatin rivayetlerinde şöyle anlatılmaktadır. Kurban bayramının arefe gününde sabah erkenden Vadedilen Mesih[as] Hz. Mevlana Nureddin beye mektup yazarak şu haberi verdi:

"Ben bugünü ve gecenin bir kısmını kendim ve arkadaşlarım için dua etmekle geçireceğim. Bundan dolayı burada (Kadiyan'da) bulunan arkadaşlar isimlerini ve adreslerini bana göndersinler ki dua vaktinde onları hatırlayabileyim." Bu emre uyularak bir fihrist hazırlandı ve Huzur'a gönderildi. Bundan sonra gelenler de ziyaret etmek ve dua istemek için arzularını belirterek Huzur'a not göndermeye başladılar. Bunun üzerine Vadedilen Mesih[as] şöyle dedi: "Bana hiçbir not gönderilmesin, bu fazlasıyla engel teşkil ediyor." Akşam ve yatsı namazına Huzur teşrif etti ve namazlar cem edildi. Namazdan sonra o şöyle buyurdu: "Bugünü ve gecenin bir kısmını dualarla geçireceğime dair Allah'a söz verdiğim için gitmem gerekiyor, yoksa vaade aykırı olur." Bundan sonra Huzur oradan ayrıldı ve dua ile meşgul oldu. Ertesi gün bayram sabahı Mevlevi Abdulkerim bey içeriye gidip konuşması için özellikle ricada bulunduğunda Vadedilen Mesih[as] şöyle buyurdu: "Emir veren de Allah'tır." Ve daha sonra şöyle devam etti: "Topluluğa Arapça olarak birkaç cümle okumam için bana geceleyin vahiy indi. Ben başka bir topluluk zannediyordum,

belki topluluktan kastedilen bayrama gelen cemaattir." Ayrıca kayıtlarda şöyle de geçmektedir: Vadedilen Mesih[as] Arapça hutbe vermek için hazırlandığında Hz. Mevlevi Abdulkerim bey ve Hz. Mevlevi Nureddin beyin kendisine yaklaşmalarını ve hutbeyi yazmalarını emretti. Her ikisi hazır olduklarında Huzur, "Ya ibadallah!" deyip hutbeye başladı. Hutbe esnasında o şunu da söyledi: "Şimdi yazın, daha sonra bu kelimeler kaybolup gider." (Yani, ağzımdan çıkar çıkmaz yazın, eğer bir kelimeyi anlamazsanız hemen bana sorun.) Hz. Akdes, hutbeyi verip oturduğunda, cemaatin ricası üzerine Mevlevi Abdulkerim Hazretleri tercümesini okumak için ayağa kalktı. Mevlevi bey tercümeyi okumaya başlamadan önce Hz. Akdes şöyle buyurdu: "Arefe gününde ve Bayram gecesinde ettiğim duaların kabul edilişinin alameti bu hutbe idi. Yani eğer ben Arapça hutbeyi irticalen verebilirsem bu bütün dualarımın kabul olduğu manasına gelecekti. Elhamdülillah! Allah'ın vaadine uygun olarak ettiğim bütün dualar da kabul oldu." Daha sonra hutbenin Urduca çevirisi başladı. Mevlevi Abdulkerim henüz çeviriyi bitirmemişti ki Hz. Akdes, şükür duygularından dolayı secdeye kapandı, onunla beraber orada bulunanlar da şükür secdesi eda etti. Secdeden başını kaldırdığında Huzur şöyle buyurdu: "Ben demin mübarek kelimesini kırmızı renkte yazılı olarak gördüm. Bu duanın kabulünün alametidir."

Melfuzatta yazan bu rapor o zaman Alhakem Gazetesinde de yayınlanmıştı. Vadedilen Mesih[as] "Nüzul-ül Mesih" isimli eserde şöyle yazar: "Kurban Bayramı sabahı Arapça olarak bir şeyler söylemem için bana vahiy geldi. Nitekim birçok kişi bundan haberdar edildi. Bundan önce ben Arapça dilinde hiçbir zaman hitap etmemiştim. Ancak ben o gün bayram hutbesini Arapça dilinde vermek için ayağa kalktığımda Allah[cc], fesahat ve belagat dolu, derin manalar içeren Arapça kelam ile benim dilimi akıcı bir şekilde konuşturdu. O konuşma, birkaç bölümden oluşmaktadır ve bir vakitte ayakta irticalen verilmiştir. Allah kendi ilhamında bunun ismini mucize olarak koydu. Çünkü irticalen yapılan bu konuşma sadece İlahî güç ve kudret ile meydana geldi. Hiçbir ilim ehli ve Arapça dil uzmanının, aniden kalkıp böyle bir konuşmayı kesinlikle yapamayacağından eminim. Bu konuşmaya yüz elli kişi şahittir."

Hakikat-ül Vahiy isimli eserde bu olay biraz daha ayrıntılı olarak anlatılmaktadır.

"11 Nisan 1900 tarihinde Kurban Bayramı günü, sabahleyin bana, "bugün Arapça dilinde hitap et, sana kuvvet verildi," diye vahiy indi. Ayrıca şöyle bir vahiy de indi:

كَلَامٌ أُفْصِحَتْ مِنْ لَّدُنْ رَبٍّ كَرِيْمٍ

Yani, "bu kelama Allah tarafından fesahat verilmiştir." Nitekim bu ilhamdan bir çok kişi haberdar edildi. Bunlardan bazıları şunlardır: Rahmetli Mevlevi Abdulkerim, Mevlevi Hekim Nureddin, Şeyh Rahmetullah, Müftü Muhammed Sadık, Mevlevi Muhammed Ali, Hoca Abdurrahman, Mevlevi Şeer Ali ve Hafız Abdulali vesaire. Bu vahiy üzerine ben bayram namazını kıldıktan sonra bayram hutbesini Arapça dilinde vermek için ayağa kalktım. Allah şahittir ki bana gaipten kuvvet verildi. Dilimden irticalen çıkan fesahat dolu bir Arapça konuşma benim gücümü aşan bir şeydi. Böylesine fesahat ve belagat dolu uzun ve kapsamlı bir konuşmayı, dünyada hiçbir kimse, Allah'ın özel vahyi ile desteklenmeden irticalen yapamaz. İsmi Hutbe-yi İlhamiye olan bu Arapça konuşma yapıldığında orada hazır bulunanların sayısı iki yüze yakındı. O an, gaipten bir pınar açılmıştı. Ben mi konuşuyordum yoksa benim dilimden bir melek mi konuşuyordu, bunu bilmiyordum. Bildiğim tek şey bu kelamda benim bir katkım yoktu. Kendiliğinden hazırlanmış olan cümleler dilimden dökülmekteydi ve her cümle benim için bir mucize idi. Nitekim bütün cümleler Hutbe-yi İlhamiye adı ile basılmıştır. Bu kitabı okuyan kimse, bu kadar uzun bir konuşmanın hiçbir hazırlık yapılmadan irticalen verilmesinin insanüstü bir şey olduğunu anlar. Bu konuşma Allah'ın gösterdiği ilmi bir mucizedir. Hiç kimse bunun benzerini gösteremez."

Bu meydan okuma bugün de geçerlidir.

Bu hutbeyle ilgili Tarih-i Ahmediyet'de bazı bilgiler vardır. "Hutbe, olağanüstü ilmi bir mucize olduğundan dolayı ve özel bir öneme haiz olduğu için Vadedilen Mesih[as] kendisine tabi olanları bunu ezberlemeye teşvik etti. Nitekim buna uyarak Sufi Gulam Muhammed, Hz. Mir Muhammed İsmail, Müftü Muhammed Sadık ve Mevlevi Muhammed Ali, dışında bazı kimseler onu ezberlediler. Adı geçen son iki kişi, akşam ve yatsı namazları arasında Mübarek Camiinin çatısında Vadedilen Mesih'in[as] bulunduğu bir mecliste onu ezberden okudu. Edebi seviyesi yüksek eserlerden hoşlanan Mevlevi Abdulkerim bey, bu hutbeye öylesine aşıktı ki onu ezberden başkalarına okur ve bazı ibarelerinden dolayı hep vecde gelirdi. Mevlevi Abdulkerim gibi yüksek seviyede alim bir kişinin, Hutbe-yi İlhamiye'nin mucizevi kelamından

dolayı vecde gelmesi doğal bir şey olabilir. Ancak o konuşmayı dinleyen çocukların bile onun cazibesi ve çekiciliği altında kalmaları hayret verici bir şeydir. Nitekim Vadedilen Mesih'in[as] ikinci Halifesi şöyle der: Bu konuşmanın yapıldığı gün daha bitmemişti ki bu hutbenin cümleleri, Kadiyan sokaklarında on iki yaşından küçük çocukların bile dilindeydi. Ve bu olağanüstü bir durumdu.

Bu hutbe 1901'de yayınlandı. Huzur büyük bir özenle onu katibe yazdırdı, Farsça ve Urducaya kendisi çevirdi, irabları (harekeleri) da kendisi koydu. Hutbe-yi İlhamiye isimli kitabın ilk 38 sayfası bu hutbeyi ihtiva eder ve Bab-ı Evvel (birinci bölüm) olarak adlandırılmıştır.

Kitabın bundan sonraki bölümü Vadedilen Mesih'in[as] daha sonra kaleme aldığı kendi yazısıdır ve kendisi bütün kitabın ismini Hutbe-yi İlhamiye koydu. Bu kitap basıldığında onu okuyan büyük Arapça bilginleri, hutbenin benzersiz dilinden ve içerdiği azimüşşan hakikatler ve irfandan dolayı hayrete düştüler. Kuran-ı Kerim hariç, Muhammedî Mesih'in bu ilmi mucizesinin bir benzerinin olmadığı bir gerçektir."

Vadedilen Mesih'in[as] harikulade ilmi mucizesi – Hutbe-yi İlhamiye

Vadedilen Mesih[as] mübarek kalemiyle iki rüyasını yazmıştır. Tezkere'de şöyle yazılıdır: 19 Nisan 1900 tarihinde Vadedilen Mesih[as] Miya Abdullah Sanuri beyin aşağıdaki rüyasını yazdı: "Miya Abdullah Sanuri bey diyor ki, rüyamda rahmetli Münşi Gulam Kadir'in buraya geldiğini gördüm. Bunun üzerine ona, bu konuşmayla ilgili öbür dünyadan bize bir haber ver, oradakiler ne diyorlar, dedim. Rahmetli Münşi Gulam Kadir şöyle cevap verdi: Yukarda büyük şenlik var."

Abdullah beyin rüyası tıpkı Seyyid Emir Ali Şah beyin rüyasına benzemektedir. "O, bayram gününde Arapça hutbe okunurken, oturduğu yerde keşfen, Peygamber Efendimiz'in[sav], Hz. İsa'nın[as], Hz. Musa'nın[as] ve Hz. Hızır'ın[as] o toplulukta bulunduklarını ve hutbeyi dinlemekte olduklarını görmüştü."

Hz. Hafız Abdulali[rs] beyin rivayeti

Hz. Hafız Abdulali bey şöyle rivayet eder: "Hutbe okunurken ben oradaydım. Vadedilen Mesih'in[as] sesi değişikti. Siyalkot şehrinden ilham sahibi Ahmedi bir seyyid benim yanımda oturuyordu. O, melekler de bu konuşmayı dinlemektedir, diyordu."

Hz. Mirza Fazıl Bey şöyle rivayet eder: "Kurban bayramı gününde Hutbe-yi İlhamiyeyi Vadedilen Mesih[as] benim gözümün önünde okudu. O, Mescid-i Aksa'da içerdeki mihrabın kapısının önünde, dışardaki kapının iç tarafında ayakta iken Arapçada hutbeyi verdi. Huzur, her kelimeyi üç kere tekrarlardı. Mevlevi Hacı Nureddin ile Mevlevi Abdulkerim bey, ikisi hutbeyi yazmaktaydılar. Bazen Huzur'a kelimenin sin ile mi sa ile mi, ayn ile mi elif ile mi yazılması gerektiğini soruyorlardı. Kısacası bu her iki alim hata yapmamak için sormaktaydılar. Vadedilen Mesih[as] gerekli olanı söylerdi. Hutbe bittiğinde Huzur, Mevlevi Abdulkerim beye, cemaate tercümesini okumasını söyledi. Nitekim o, tercümeyi sundu ve daha sonra Mescidde şükür secdesi yapıldı."

Hz. Mevlana Şeer Ali[ra] şöyle rivayet eder: "Bayram gününde

Vadedilen Mesih[as] Hutbe-yi İlhamiye'yi verdi. Arefe günü sabah Vadedilen Mesih[as] Mevlevi Nureddin beye mesaj göndererek yahut mektupla şöyle dedi: Burada bulunanlar hakkında dua etmem için hepsinin isimlerini bana gönderin. Hz. Mevlevi bey mevcut olanları Talim-ül İslam isimli okulda topladı ve onların isim listesini hazırladı. Vadedilen Mesih[as] odasına kapanıp dualarla meşgul oldu. Daha sonra gelenler, kapının arasından küçük notlarını içeri iletiyorlardı. O gün sabah Vadedilen Mesih[as] bayram namazı kılmak için Mübarek Camisinin merdivenlerinden geldi ve Arapça birkaç söz söylemesi konusunda bu gece kendisine vahiy geldiğini, bundan dolayı, Mevlevi Abdulkerim bey ile Mevlevi Nureddin beye, kağıt, kalem ve mürekkep hokkası getirmeleri için haber yolladı. Mevlevi Abdulkerim bey bayram namazını kıldırdı. Daha sonra Vadedilen Mesih[as] önce Urdu dilinde ardından da Arapça dilinde hutbe verdi. Hutbe verirken özel bir hali vardı, gözleri kapalıydı, her cümleyi söylerken önce sesi yüksek olup daha sonra alçalıyordu. Önünde sol tarafta her iki âlim hutbeyi yazmaktaydılar. Bir kelimeyi ikisinden birisi duymadığında kelimenin ne olduğunu sorduğunda Huzur ona kelimeyi söyledi ve bir kelimeyi duymadıkları takdirde, "daha sonra ben

de hatırlayamayabilirim," diyerek hemen sormalarını istedi. Vadedilen Mesih[as] şöyle buyurdu: "Yukardan (Allah tarafından) devam ettiği müddetçe ben de konuşmaya devam ettim ve yukardan kesilince ben de sustum." Daha sonra Vadedilen Mesih[as] bunu büyük bir özen ile yazdırdı ve bizzat kendisi Farsçaya ve Urducaya çevirdi. İnsanların bunu ezberlemesi için teşvikte bulundu. Nitekim Müftü Muhammed Sadık bey ile Mevlevi Muhammed Ali bey hutbeyi ezberleyip Mübarek Camisinde Vadedilen Mesih'e[as] dinletti. Daha sonra benim kardeşim Hafız Abdulali[ra] bu hutbe hakkında sorduğunda Mevlevi bey şöyle dedi: Bunun Vadedilen Mesih'in[as] gücünün üstünde olduğunu biz biliyoruz." Onun demek istediği, Hutbe-yi İlhamiye'nin, Huzur'a ait olmayıp ilahî kelam olduğu idi."

Hz. Miya Emirüddin[ra] şöyle rivayet eder: "Vadedilen Mesih[as] Hutbe-yi İlhamiye´yi verip çıktı ve yolda giderken şunları söyledi:

"Ben bir cümleyi söylerken sonraki cümlenin ne olacağını bilmiyordum. Bir cümle karşıma yazılı olarak gelmekteydi ve ben onu olduğu gibi okuyordum."

Vadedilen Mesih[as] duraklaya duraklaya ve yavaş yavaş okumaktaydı."

Hz. Mevlevi Abdullah Batalavî[ra] şöyle yazmaktadır: "Seyyid Abdulhay bey

Arabistan'dan gelip, araştırma gayesiyle bir müddet Kadiyan'da kaldı. O, daha sonra Vadedilen Mesih'e[as] biat etti. Kendisi bana, neden Ahmedi olduğunu şöyle anlattı: "Ben Vadedilen Mesih'in[as] fesahat ve belagat dolu eserlerini okuyunca, böyle bir kelamın İlahi destek olmaksızın yazılamayacağını kalbim kabul etmişti.

Ancak böyle bir kelamı bizzat Mirza Beyin yazdığına ikna olamıyordum. Mevlevi Nureddin bey ve diğer alimler kendi şahitlikleriyle beni ikna etmeye çalışırdı ancak onların söyledikleri benim kuşkularımı gideremiyordu. Bundan dolayı bu eserlerin Vadedilen Mesih'e[as] ait olup olmadığını öğrenmek için ben hiç kimseden destek almadan farklı yollarla araştırıyordum. Nitekim ben Vadedilen Mesih'e[as] Arapça mektuplar yazıyordum, cevaplarını da Arapça olarak alıyordum. Gelen cevabı dikkatle okuyup ibarelerini Vadedilen Mesih'in[as] eserleriyle karşılaştırarak aynı kişinin kelamı olup olmadığını anlamaya çalışıyordum.

Ancak yine de aralarında bir fark görünüyordu. Bunun izahı olarak bana şöyle deniliyordu: Vadedilen Mesih'in[as] mektuplar vesairedeki gündelik ifadeleri, mucizevi renk içermemekte ve özel İlahî destek ile yazılmamaktadır. Çünkü o, Arapça eserlerini Allah'ın isteği ve emri ile ve özel desteği ile kaleme aldığı için oradaki ifadeler farklıdır ve farklı olması da gerekir. Böyle olmazsa kendi yeteneği yazdıkları ve özel İlahî destek ile yazılanlar arasında bir fark kalmaz. Kısacası ben bunu araştırmak için Kadiyan'da kalmaya devam ettim. Ben Allah'ın ona olan özel desteğine bizzat şahit olmak istiyordum. Nitekim Hutbe-yi İlhamiye'nin nazil olma vakti geldi ve ben kendi gözlerimle bu ilhamî ve mucizevî kelamı inerken canlı olarak gördüm ve kulaklarımla işittim. Böylelikle Vadedilen Mesih'in[as] hiç kimseden

destek almadan güpegündüz herkesin önünde böylesine fesahat ve belagat dolu kelamına bizzat şahit oldum. Nitekim bu hutbeyi dinledikten sonra kalbim mutmain olarak kendisine biat ettim."

"Hacı Abdulkerim bey, askeri hizmetten dolayı Mısır'a gitti. (1940'dan önce olsa gerek.) Onun tebliği neticesinde Ali Hasan bey biat etti. Hacı Abdulkerim bey, onunla birlikte Mısırdaki muhtelif Arapları ziyaret ederek tebliğ yapardı. Adamın biri telgraf idaresinde memur idi. Bir müddet onunla fikir alışverişinde bulunduktan sonra o, "ümmetî nebi" dışındaki her görüşte mutabık kaldı. Bunun üzerine ona Hutbe-yi İlhamiye'yi verdiler ve bir müddet onun yanına uğramayınca günün birinde ondan bir mektup aldılar. O, mektubunda Hacı Abdulkerim beyi yemeğe davet ediyordu. Onu ziyarete gittiğinde o, benim biatimin kabulü için mektup yazın, dedi. Hacı bey ona, "Hatem-ün Nebiyyin" konusunda ikna oldun mu diye sorduğunda o, şöyle dedi: "Ben El-Ezher Üniversitesi'nin büyük bir alimini akşam yemeğine çağırdım ve bazı Hintlilerin bana tebliğ ettiğini, Hz. İsa'nın vefat ettiğini ve gelecek olan İsa'nın bu ümmetin bir ferdi olduğunu ve Mesih ve Mehdi olarak geldiğini, ayrıca bu haberlerin Mirza Gulam Ahmed'in şahsında gerçekleştiğini anlattıklarını ona söyledim. Ve ona şu soruyu yönelttim: Ben Ahmedilerin bütün delilerini kabul ediyorum ancak Mirza beyin ümmetî nebi olduğunu kabul etmiyorum. Sen bir din alimisin, tutumumun doğru mu yanlış mı olduğunu bana söyle. Bunun üzerine El-Ezher Üniversitesi'ndeki o din alimi şöyle cevap verdi: Ben Mirza beyin eserlerini okudum, ayrıca Ahmedilerle de görüşüp fikir alışverişinde bulundum. Mirza beyin peygamberlik iddia ettiği şekilde eğer binlerce peygamber gelse dahi hatmi nübüvvete zarar gelmez." Bunun üzerine ben ona, o zaman ben Ahmediye cemaatine katılacağım ve kıyamet gününde bunun sorumlusu sen olacaksın, dedim. Bunu duyan o alim şöyle dedi: "Benim bu cevabım sadece içinde bulunduğumuz bu ortam içindir. Eğer halkın önünde bana bu soruyu sorarsan ben, ümmetî nebi gelemez diyeceğim. Ancak sen benim sorumluluğumla Ahmediye Cemaatine katılmak istiyorsan katılabilirsin. Bana gelince, benim için bazı engeller vardır. En büyük engel, Ahmedi olduğum takdirde işimi kaybetmektir." Ben o alimin sözlerini dinler dinlemez biat etmek için kesin kararımı verdim ve Hutbe-yi İlhamiye'yi okumaya başladım. Gece onu bitirip uyuduğumda bir rüya gördüm. Rüyamda Vadedilen Mesih[as] büyük bir topluluk ile bir yere gidiyordu. Ben ona, efendim bunlar kimdir ve onları nereye götürüyorsunuz diye sorduğumda o şöyle cevap verdi: Bunlar Ümmet-i Muhammediye içinde benden önce gelip geçmiş olan evliyalardır ve ben bunları Peygamber Efendimizi ziyaret etmeleri için huzuruna götürüyorum. Ben "Hatem-ül Evliya"yım benden sonra, bana tabi olanlar haricinde hiçbir evliya yoktur ve Peygamber Efendimizden sonra, benim örneğimde olduğu gibi onun ümmetinden olan kimse haricinde hiçbir peygamber yoktur. Gözüm açıldığında benim için hatem-ün nebiyyin konusu çözüme kavuşmuştu ve ben çok mutluydum." Hacı Abdulkerim bey şöyle der: Ben o zaman anlattıklarının hepsini yazarak biat mektubu ile beraber Kadiyan'a yolladım."

Vadedilen Mesih ve Mehdi[AS]

Hz. Mirza Gulam Ahmed Kadiyani

اسمعوا صوت السّماء

جاء المسيح جاء المسيح

Gökyüzünün sesine kulak verin ki Mesih geldi Mesih geldi diye seslenmektedir!

"Canım elinde olan Yüce Allah'ın adına yemin ederek yazıyorum ki, Hazreti Resulüllah sallellahu aleyhi vessellem'in Sahih-i Buhari ve diğer sahih hadislerde geleceğini haber verdiği Mesih-i Mevud benim.

وَ كَفٰى بِاللّٰهِ شَهِيْدًا

Yüce Allah şahit olarak yeterlidir."

(17 Ağustos 1899)

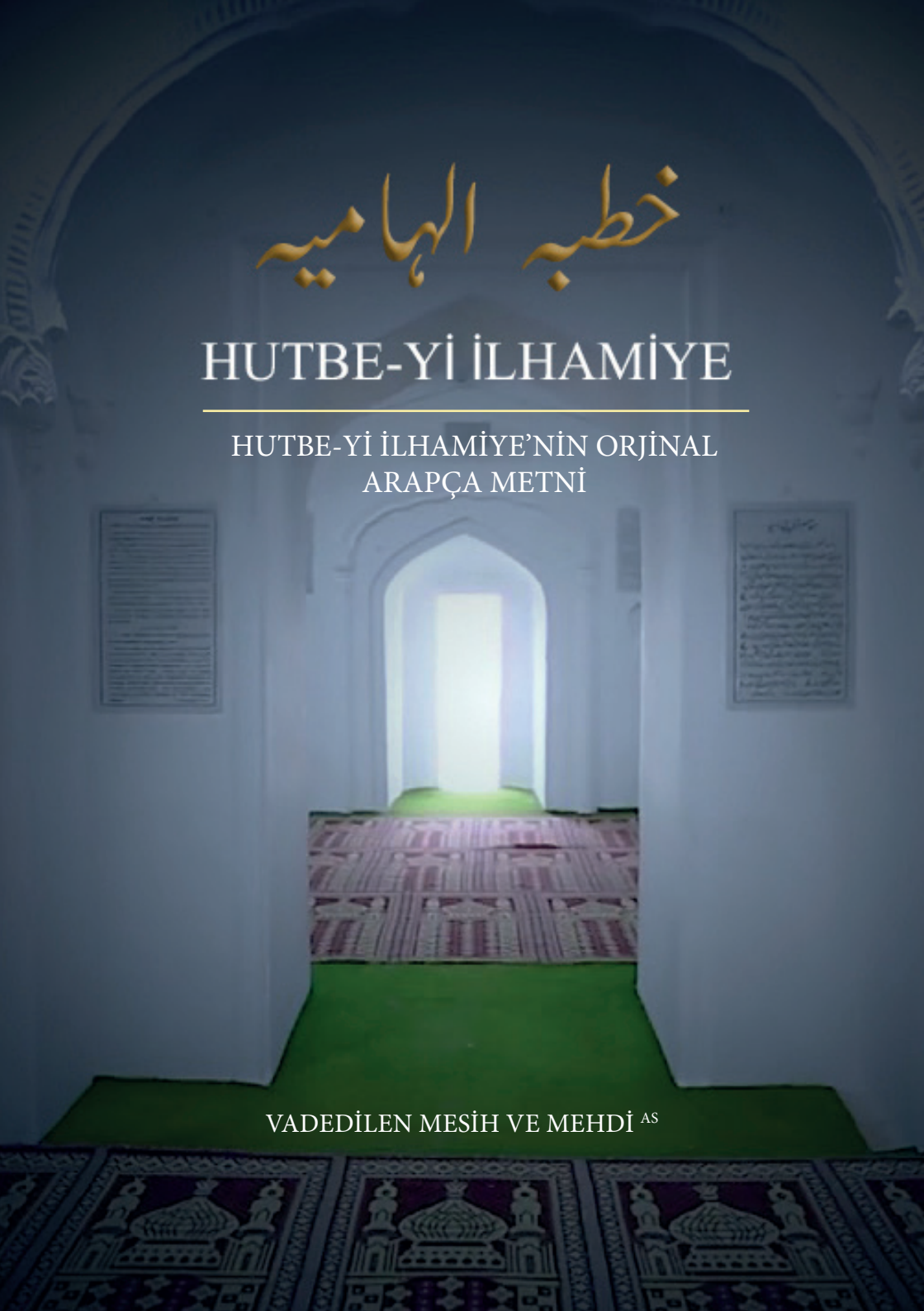

HUTBE-Yİ İLHAMİYE

HUTBE-Yİ İLHAMİYE'NİN ORJİNAL ARAPÇA METNİ

VADEDİLEN MESİH VE MEHDİ AS

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

نَحْمَدُهٗ وَنُصَلِّي عَلٰى رَسُولِهِ الْكَرِيمِ

يَاعِبَادَ اللّٰهِ فَكِّرُوْا فِيْ يَوْمِكُمْ هٰذَا يَوْمِ الْاَضْحٰى فَاِنَّهٗ اُوْدِعَ اَسْرَارًا لِاُولِى النُّهٰى. وَتَعْلَمُوْنَ اَنَّ فِيْ هٰذَا الْيَوْمِ يُضَحّٰى بِكَثِيْرٍ مِنَ الْعَجْمَاوَاتِ وَتُنْحَرُ اَبَالٌ مِّنَ الْجِمَالِ وَ خَنَاطِيْلُ مِنَ الْبَقَرَاتِ وَتُذْبَحُ اَقَاطِيْعُ مِنَ الْغَنَمِ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ رَبِّ الْكَائِنَاتِ. وَكَذَالِكَ يُفْعَلُ مِنْ اِبْتِدَاءِ زَمَانِ الْاِسْلَامِ اِلٰى هٰذِهِ الْاَيَّامِ. وَ ظَنِّيْ اَنَّ الْاَضَاحِيَ فِيْ شَرِيْعَتِنَا الْغَرَّاءِ قَدْخَرَجَتْ مِنْ حَدِّ الْاِحْصَاءِ وَفَاقَتْ ضَحَايَا الَّذِيْنَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ مِنْ اُمَمِ الْاَنْبِيَاءِ وَبَلَغَتْ كَثْرَةُ الذَّبَائِحِ اِلٰى حَدٍّ غُطِّيَ بِهٖ وَجْهُ الْاَرْضِ مِنَ الدِّمَاءِ حَتّٰى لَوْجُمِعَتْ دِمَاءُ هَا وَاُرِيْدَ اِجْرَاءُ هَا لَجَرَتْ مِنْهَا الْاَنْهَارُ وَسَالَتِ الْبِحَارُ وَفَاضَتِ الْغُدُرُ وَالْاَوْدِيَةُ الْكِبَارُ وَقَدْ عُدَّ هٰذَا الْعَمَلُ فِيْ مِلَّتِنَا مِمَّا يُقَرِّبُ اِلَى اللّٰهِ

Ey Allah'ın kulları! Bu Kurban bayramı gününüz hakkında düşünün. Çünkü kurbanlarda akıl sahipleri için sırlar vardır. Bildiğiniz gibi bugün birçok hayvan, develer, inekler ve keçiler, sürüler halinde kurban edilir. Bunların hepsi kainatın Rabbinin rızasını kazanmak için yapılır. Bu, İslam'ın ilk zamanından günümüze kadar devam etmektedir. Zannımca bizim nurlu şeriatımızda kesilen kurbanlar sayısızdır. Bu kurbanlar, önceki peygamberlerin ümmetlerinin kurbanlarını geçmiştir. Kurbanların sayısı o kadar çoktur ki onların kanlarıyla yeryüzü kaplanmıştır. Eğer kanları bir araya toplanıp akıtılsa ondan dereler ve nehirler meydana gelir. Yeryüzünün bütün çukurları ve vadileri kan ile dolar.

سُبْحَانَهٗ وَحُسِبَ كَمَطِيْئَةٍ تُحَاكِي الْبَرْقَ فِى السَّيْرِ وَلُمْعَانه فَلِاَجْلِ ذَالِكَ سُمِّيَ الضَّحَايَا قُرْبَانًا بِمَا وَرَدَ اِنَّهَا تَزِيْدُ قُرْبًا وَلُقْيَانًا كُلَّ مَنْ قَرَّبَ اِخْلَاصًا وَتَعَبُّدًا وَاِيْمَانًا وَاِنَّهَا مِنْ اَعْظَمِ نُسُكِ الشَّرِيْعَةِ وَ لِذَالِكَ سُمِّيَتْ بِالنَّسِيْكَةِ. وَالنُّسُكُ اَلطَّاعَةُ وَالْعِبَادَةُ فِى اللِّسَانِ الْعَرَبِيَّةِ وَكَذَالِكَ جَاءَ لَفْظُ النُّسُكِ بِمَعْنَى ذَبْحِ الذَّبِيْحَةِ فَهٰذَ الْاِشْتِرَاكُ يَدُلُّ قَطْعًا عَلٰى اَنَّ الْعَابِدَ فِى الْحَقِيْقَةِ هُوَالَّذِىْ ذَبَحَ نَفْسَهٗ وَقُوَاهُ وَكُلَّ مَنْ اَصْبَاهُ لِرِضٰى رَبِّ الْخَلِيْقَةِ وَ ذَبَّ الْهَوٰى حَتّٰى تَهَافَتَ وَانْمَحٰى وَذَابَ وَغَابَ وَاخْتَفٰى وَهَبَّتْ عَلَيْهِ عَوَاصِفُ الْفَنَاءِ وَسَفَتْ ذَرَّاتِهٖ شَدَاءِدُ هٰذِهِ الْهَوْجَاءِ. وَمَنْ فَكَّرَ فِىْ هٰذَيْنِ الْمَفْهُوْمَيْنِ الْمُشْتَرِكَيْنِ وَتَدَبَّرَ الْمَقَامَ بِتَيَقُّظِ الْقَلْبِ وَفَتْحِ الْعَيْنَيْنِ فَلَا يَبْقٰى لَهٗ خِفَاءٌ وَلَا مِرَاءٌ فِىْ اَنَّ هٰذَا اِيْمَاءٌ اِلٰى اَنَّ الْعِبَادَةَ الْمُنْجِيَةَ مِنَ الْخَسَارَةِ هِىَ ذَبْحُ النَّفْسِ الْاَمَّارَةِ وَنَحْرُهَا بِمُدَى الْاِنْقِطَاعِ اِلَى اللّٰهِ ذِى الْاٰ لَاءِ وَالْاَمْرِ وَالْاِمَارَةِ مَعَ

Bu iş dinimizde Allah'a yaklaştıran işlerden birisidir ve yürüyüş hızında yıldırıma ve parlamasına benzeyen bineklerdendir. Bundan dolayı boğazlanan hayvana kurban denilir. Herkim ihlas, ibadet gayesi ve iman ile kurban kesiyorsa, hadislerde bu kurban onun için, Allah'a yaklaşmanın ve mülaki olmanın yollarından sayılmıştır. Bu kurbanlar şeriatın en önemli ibadetlerindendir. Bundan dolayı kurbana Arapçada "nasika" denilir ve nüsuk kelimesi itaat ve ibadet manasına gelir. Aynen bunun gibi bu kelime (nüsuk) boğazlanmaları meşru olan hayvanların boğazlanması için de kullanılır. Nüsuk kelimesinin bu ortak manası şunun kesin delilidir ki, gerçek manada ibadet eden ancak, kendi nefsini, kalbini cezbeden bütün güçlerini ve sevdiklerini, Allah'ın rızası için boğazlayan kimsedir. O, nefsani istek ve duygularını, öylesine defeder ki onlar paramparça olup yıkılıp giderler. Kendi nefsi de yok olur ve ondan hiçbir eser de kalmaz. Üzerine fena (makamının) sert rüzgarları eser ve vücudunun zerrelerini şiddetli rüzgar uçurup götürür.

Herkim nüsuk kelimesinin bu iki ortak mefhumu üzerinde uyanık kalp ile ve açık gözlerle düşünürse ve

dikkat ederse ona, nüsuk kelimesinin bu iki ortak manası konusunda hiç bir şey gizli kalmadığı gibi içinde hiçbir tereddüt de kalmaz. Bu kelime şu sırrı açıklamaktadır ki ahiretin hüsranından kurtaran ibadet ancak, günaha kışkırtan ve her an kötülüğü emreden nefsi emmarenin boğazlanmasıdır.

Bundan dolayı necat, kötülüğü emreden bu nefsi, inkıta ilellah'ın (Allah'a yönelmek) bıçağı ile boğazlamak ve mahlukat ile ilişkiyi kesip rahatlığın ve huzurun Allah'ta olduğunu kabul etmek ve bununla beraber nefsin gaflet ölümünden kurtulması için türlü türlü sıkıntılara katlanmaya bağlıdır. İşte İslam'ın manası da budur. Kamil itaatin hakikati de budur. Müslüman ise boğazlanmak için kendini Allah'a teslim eden ve nefis devesini Allah için kurban ederek boğazlansın diye alnı üzerine yere yatıran ve ölümden bir saniye bile gafil olmayan kimsedir. Sözün özü, İslam'daki bu boğazlama ve kurbanlar, bu hedefe ulaşmak için hatırlatma ve bu makamı elde etmek için teşviktir. Ayrıca kamil sülûktan sonra elde edilecek olan hakikat için irhas hükmündedir. Bundan ötürü, Vedud olan Allah'ın rızasına talip olan her mümin erkek ve kadın, bu hakikati kavramalı ve bunu gerçek hedefi haline getirmeli. Onlar bu hakikati, vücudunun her zerresine

تَحَمُّلِ اَنْوَاعِ الْمَرَارَةِ لِتَنْجُوَ النَّفْسُ مِنْ مَوْتِ الْغَرَارَةِ ـ وَ هٰذَا هُوَ مَعْنَى الْاِسْلَامِ وَحَقِيْقَةُ الْاِنْقِيَادِ التَّامِّ. وَالْمُسْلِمُ مَنْ اَسْلَمَ وَجْهَهٗ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ وَ لَهٗ نَحَرَ نَاقَةَ نَفْسِهٖ وَتَلَّهَا لِلْجَبِيْنِ وَمَا نَسِيَ الْحَيْنَ فِيْ حِيْنٍ فَحَاصِلُ الْكَلَامِ اَنَّ النُّسُكَ وَالضَّحَايَا فِي الْاِسْلَامِ ـ هِيَ تَذْكِرَةٌ لِّهٰذَا الْمَرَامِ وَ حَثٌّ عَلٰى تَحْصِيْلِ هٰذَا الْمَقَامِ وَاِرْهَاصٌ لِحَقِيْقَةٍ تَحْصُلُ بَعْدَ السُّلُوْكِ التَّامِّ فَوَجَبَ عَلٰى كُلِّ مُؤْمِنٍ وَّ مُؤْمِنَةٍ كَانَ يَبْتَغِيْ رِضَاءَ اللّٰهِ الْوَدُوْدِ اَنْ يَّفْهَمَ هٰذِهِ الْحَقِيْقَةَ وَيَجْعَلَهَا عَيْنَ الْمَقْصُوْدِ وَيُدْخِلَهَا فِيْ نَفْسِهٖ حَتّٰى تَسْرِيَ فِيْ كُلِّ ذَرَّةٍ الْوَجُوْدِ وَلَا يَهْدَءُ وَلَا يَسْكُنُ قَبْلَ اَدَاءِ هٰذِهِ الضَّحِيَّةِ لِلرَّبِّ الْمَعْبُوْدِ وَلَا يَقْنَعُ بِنَمُوْذَجٍ وَقِشْرٍ كَالْجُهَلَاءِ وَالْعُمْيَانِ بَلْ يُؤَدِّيْ حَقِيْقَةَ اَضْحَاتِهٖ وَيَقْضِيْ بِجَمِيْعِ حَصَاتِهٖ وَرُوْحِ تُقَاتِهٖ رُوْحَ الْقُرْبَانِ. هٰذَا هُوَ مُنْتَهٰى سُلُوْكِ السَّالِكِيْنَ وَغَايَةُ مَقْصَدِ الْعَارِفِيْنَ وَعَلَيْهِ يَخْتَتِمُ جَمِيْعُ

dahil oluncaya kadar kendi içine yerleştirmeli. Onlar Rableri için bu kurbanı eda edene kadar rahata ve sükuna yönelmemeli. Ayrıca cahiller ve körler gibi sadece kabuk ve yüzeysellikle yetinmemeli. Tersine kurbanların hakikatini eda etmeli. Aklının tamamıyla ve takvanın ruhuyla kurbanın hakikatine varmalı. İşte saliklerin sülûku ve ariflerin maksudu, bu seviyeye varınca nihai noktaya ulaşır ve takvanın bütün dereceleri burada sona erer. Sıddiklerin ve seçkinlerin bütün menzilleri bununla tekamüle erer. Evliyaların seyr-ü sülûku buraya gelince nihayi noktaya varmış olur. Sen bu makama erdiğinde çabalarının son sınırına ulaşmış ve fena mertebesine varmışsın demektir. Böyle olunca senin süluk ağacının gelişimi tekamüle ermiş demektir ve senin ruhun kutsallık ve yücelik bahçesinin yumuşak yeşilliğine ulaşmıştır. Tıpkı boynu uzun olan dişi deve gibi ki o boynunu yeşil bir ağaca uzatmıştır. Ondan sonra ise tek olan Allah'ın istekleri, kokuları ve tecellileri vardır ki O beşeriyetten baki kalan damarları kessin ve ondan sonra fena makamına ulaşmış, Allah'ın ondan ve onun Allah'tan razı olduğu nefs-i mutmainneye hayat, beka ve yakınlık verilir. Bunun

مَدَارِجِ الْاَتْقِيَاءِ وَبِهٖ يَكْمُلُ سَائِرُ مَرَاحِلِ الصِّدِّيْقِيْنَ وَالْاَصْفِيَاءِ وَاِلَيْهِ يَنْتَهِىْ سَيْرُ الْاَوْلِيَاءِ ـ وَاِذَا بَلَغْتَ اِلٰى هٰذَا فَقَدْ بَلَّغْتَ جُهْدَكَ اِلَى الْاِنْتِهَاءِ وَفُزْتَ بِمَرْتَبَةِ الْفَنَاءِ فَحِيْنَئِذٍ تَصِلُ شَجَرَةُ سُلُوْكِكَ اِلٰى اَتَمِّ النَّمَاءِ وَتَبْلُغُ عُنُقُ رُوْحِكَ اِلٰى لُعَاعِ رَوْضَةِ الْقُدْسِ وَالْكِبْرِيَاءِ كَالنَّاقَةِ الْعَنْقَاءِ اِذَا اَوْصَلَتْ عُنُقَهَا اِلَى الشَّجَرَةِ الْخَضْرَاءِ وَبَعْدَ ذَالِكَ جَذَبَاتٌ وَنَفَحَاتٌ وَتَجَلِّيَاتٌ مِنَ الْحَضْرَةِ الْاَحَدِيَّةِ لِيَقْطَعَ بَعْضَ بَقَايَا عُرُوْقِ الْبَشَرِيَّةِ وَبَعْدَ ذَالِكَ اِحْيَاءٌ وَاِبْقَاءٌ وَاِدْنَاءٌ لِلنَّفْسِ الْمُطْمَئِنَّةِ الرَّاضِيَةِ الْمَرْضِيَّةِ الْفَانِيَةِ، لِيَسْتَعِدَّ الْعَبْدُ لِقَبُوْلِ الْفَيْضِ بَعْدَ الْحَيَاتِ الثَّانِيَةِ. وَبَعْدَ ذَالِكَ يُكْسَى الْاِنْسَانُ الْكَامِلُ حُلَّةَ الْخِلَافَةِ مِنَ الْحَضْرَةِ وَ يُصَبَّغُ بِصِبْغِ صِفَاتِ الْاُلُوْهِيَّةِ عَلٰى وَجْهِ الظِّلِّيَّةِ تَحْقِيْقًا لِمَقَامِ الْخِلَافَةِ. وَ بَعْدَ ذَالِكَ يَنْزِلُ اِلَى الْخَلْقِ لِيَجْذِبَ بِهِمْ اِلَى الرُّوْحَانِيَّةِ وَيُخْرِجَهُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ الْاَرْضِيَّةِ اِلَى الْاَنْوَارِ السَّمَاوِيَّةِ وَيُجْعَلُ

neticesinde bu kul, ikinci hayat neticesinde feyzi kabul etmek için hazır olur. Bundan sonra insan-ı kamile, Allah'ın katından hilafet elbisesi giydirilir ve tam manasıyla hilafet makamına nail olabilmesi için o zıllı olarak İlahî vasıflarla renklenir. Daha sonra ise onları maneviyata çekebilmek ve yeryüzünün karanlıklarından çıkarıp semavi nurlara iletebilmek için mahlukata doğru iner. Bu insan kendisinden önce gelmiş geçmiş nebiler, sıddikler, ilim ehli ve dirayetli kimselerin varisi olduğu gibi yakınlıkta ve velayette güneş olan kimselerin de varisi olur. Tam manasıyla veraset makamına nail olabilmesi için ona ümmetin hikmet sahibi ve basiret sahibi gelip geçmişlerinin ilmi ve irfanı verilir. Daha sonra bu kul Allah'ın dilediği zamana kadar yeryüzünde yaşayarak mahlukatı hidayet nuruyla nurlandırır. O, insanları Rabbinin nuruyla nurlandırdıktan sonra ve tebliğini gücü yettiğince ulaştırdıktan sonra onun ismi tamamlanır ve Rabbi onu geri çağırır ve ruhu kendisi için mukadder kılınmış olan nihai makama terfi ettirilir. İşte ilim ve irfan ehline göre ref etmenin anlamı budur. Güzellik ve cemal nehri olan Mahbubu'nun elinden visal kasesi içen kimseye merfu

وَارِثًا لِكُلِّ مَنْ مَّضٰى مِنْ قَبْلِهٖ مِنَ النَّبِيِّيْنَ وَالصِّدِّيْقِيْنَ وَاَهْلِ الْعِلْمِ وَالدِّرَايَةِ وَشُمُوْسِ الْقُرْبِ وَالْوَلَايَةِ وَيُعْطٰى لَهٗ عِلْمُ الْاَوَّلِيْنَ وَمَعَارِفُ السَّابِقِيْنَ مِنْ اُولِى الْاَبْصَارِ وَحُكَمَاءِ الْمِلَّةِ تَحْقِيْقًا لِمَقَامِ الْوَرَاثَةِ ثُمَّ يَمْكُثُ هٰذَا الْعَبْدُ فِى الْاَرْضِ اِلٰى مُدَّةٍ شَاءَ رَبُّهٗ رَبُّ الْعِزَّةِ لِيُنِيْرَ الْخَلْقَ بِنُوْرِ الْهِدَايَةِ. وَاِذَا اَنَارَ النَّاسَ بِنُوْرِ رَبِّهٖ اَوْ بَلَّغَ الْاَمْرَ بِقَدَرِ الْكِفَايَةِ فَحِيْنَئِذٍ يَتِمُّ اسْمُهٗ وَيَدْعُوْهُ رَبُّهٗ وَيُرْفَعُ رُوْحُهٗ اِلٰى نُقْطَتِهِ النَّفْسِيَّةِ. وَهٰذَا هُوَ مَعْنَى الرَّفْعِ عِنْدَ اَهْلِ الْعِلْمِ وَالْمَعْرِفَةِ. وَالْمَرْفُوْعُ مَنْ يُّسْقٰى كَاْسَ الوِصَالِ مِنْ اَيْدِى الْمَحْبُوْبِ الَّذِىْ هُوَ لُجَّةُ الْجَمَالِ وَيُدْخَلُ تَحْتَ رِدَاءِ الرُّبُوْبِيَّةِ مَعَ الْعُبُوْدِيَّةِ الْاَبَدِيَّةِ وَهٰذَا اٰخِرُ مَقَامٍ يَبْلُغُهٗ طَالِبُ الْحَقِّ فِى النَّشْأَةِ الْاِنْسَانِيَّةِ. فَلَا تَغْفُلُوْا عَنْ هٰذَا الْمَقَامِ يَاكَافَّةَ الْبَرَايَا وَلَا عَنِ السِّرِّ الَّذِىْ يُوْجَدُ فِى الضَّحَايَا وَاجْعَلُوا الضَّحَايَا لِرُؤْيَةِ تِلْكَ الْحَقِيْقَةِ كَالْمَرَايَا وَلَا تَذْهَلُوْا عَنْ

هٰذِهِ الْوَصَايَا وَلَا تَكُوْنُوْا كَالَّذِيْنَ نَسُوْا رَبَّهُمْ وَالْمَنَايَا وَقَدْ أُشِيْرَ اِلٰى هٰذَا السِّرِّ الْمَكْتُوْمِ فِيْ كَلَامِ رَبِّنَا الْقَيُّوْمِ فَقَالَ وَهُوَ اَصْدَقُ الصَّادِقِيْنَ

قُلْ اِنَّ صَلَاتِى وَنُسُكِى وَمَحْيَاىَ وَمَمَاتِى لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ

فَانْظُرْ كَيْفَ فَسَّرَ النُّسُكَ بِلَفْظِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ وَاَشَارَ بِهٖ اِلٰى حَقِيْقَةِ الْاَضْحَاةِ. فَفَكِّرُوْا فِيْهِ يَاذَوِى الْحَصَاةِ. وَمَنْ ضَحّٰى مَعَ عِلْمِ حَقِيْقَةِ ضَحِيَّتِهٖ وَصِدْقِ طَوِيَّتِهٖ وَخُلُوْصِ نِيَّتِهٖ فَقَدْ ضَحّٰى بِنَفْسِهٖ وَمُهْجَتِهٖ وَاَبْنَائِهٖ وَحَفَدَتِهٖ وَلَهٗ أجر عظيم ـ كأجر إبراهيم عند ربّه الكريم. واليه أشار سَيّدُنا المصطفٰى و رسولُنا المجتبٰى وامامُ المتَّقين وخاتَم النّبيّين. وقال وهو بعد الله أصدق الصادقين إنّ الضحَايا هى المطايا تُوصلُ إلى رَبّ البرايا وتمحوالخطايا وتدفع البلايا. هٰذا ما بلغَنا مِنْ خير البرية عليه صلوات الله والبركات السنيّة. و اِنّهٗ أومأ فيه إلٰى حِكَمِ الضحيّة بكلماتٍ

denilir. Kulluk ebediyete kadar kalıcı olmasına rağmen o rububiyet çarşafı altına alınır. İnsanî doğuş ile, hak talibinin varabileceği son makam budur. Ey mahlukat topluluğu! Kurbanlarda bulunan bu makam ve sırdan gafil olmayın. Bundan dolayı bu hakikati görmek konusunda kurbanlarınız ayna hükmünde olsun. Ve bu vasiyeti unutmayın. Allah'ı ve ölümlerini unutmuşlar gibi olmayın. Kayyum olan Rabbimizin kelamında bu gizlenmiş olan sırra işaret edilmektedir. Nitekim en doğrusunu söyleyen Allah Peygamberine hitaben şöyle der:

قُلْ اِنَّ صَلَاتِى وَنُسُكِى وَمَحْيَاىَ وَمَمَاتِى لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ

De ki, benim namazım, benim kurbanım, benim hayatım ve benim ölümüm, hepsi alemlerin Rabbi olan Allah içindir.

Allah'ın nüsuk kelimesinin manasını, hayat ve ölüm kelimesiyle nasıl tefsir ettiğine dikkat et. Bu tefsir ile Allah, kurbanın hakikatine işaret etmektedir. Ey aklı başında olan kimseler, dikkat edin ki herkim kurbanının hakikatini bilerek, içtenlikle ve ihlaslı niyet ile kurban keserse, o kesinlikle kendi canını, oğullarını ve torunlarını kurban etmiştir ve böyle kimseler için, tıpkı İbrahim[as] için Rabbinin indinde olduğu gibi büyük ecir vardır.

Allah'tan sonra en doğruyu söyleyen, muttakilerin imamı ve hatem-ün nebiyyin, Efendimiz Mustafa ve seçkin Peygamberimiz[sav] buna işaret etmiştir. Kurbanlar Allah'a ulaştıran bineklerdir, onlar hataları silip yok eder ve belaları uzaklaştırır. Bu sözler bize mahlukatının en şereflisi olan Peygamberimizden ulaştı. Üzerine salavat ve selamlar olsun. Peygamberimiz[sav] inciler gibi parlayan bu fesahat ve belagat dolu kelimelerle kurbanların hikmetine işaret etmektedir. Ne yazıktır ki insanların çoğu bu sırları anlamamakta ve bu vasiyete uymamaktadır. Onlara göre bayramın manası, kendilerinin, ailelerinin ve hizmetçilerle kölelerinin yıkanması, yeni elbise giymesi, ağız dolusu yemeği dişleriyle çiğnemesinden ibarettir. Ayrıca bunları yaptıktan sonra büyük reisler gibi ziynetleriyle bayram namazına çıkarlar. Sen o gün onların en büyük mutluluğunu, güzel yemeklerde göreceksin. Onların ihtiyaçlarının nihai noktası, millete göstermek için güzel ve hoş elbiselerdir. Onlar kurbanın gerçeğini bilmezler. Keçilerin ve ineklerin hangi gaye ile kesildiğinden habersizdirler. Onların bayramı sadece sabahtan akşama kadar iyice yiyip içmek, eğlenmek, güzel elbiseler

كالدُّرَرِ البهيّةِ فالأسف كلَّ الأسف انّ اكثر الناس لايعلمون هٰذه النكات الخفيّة ولا يتّبِعُون هٰذه الوصيّة. وليس عندهم معنَى العيد من دون الغسل ولبس الجديد والخضم و القضم مع الأهل والخدَم والعبيد، ثم الخروج بالزينة للتعييد كالصناديد. و ترى الأطائب من الأطعمة منتهٰى طربهم فى هٰذا اليوم، والنفائس من الألبسة غاية اربهم لإراءة القوم ولا يدرون ماالأضحاة ولأىّ غرضٍ يُذبح الغنم والبقرات. وعندهم عيد هم من البكرة الى العشىّ ليس إلا للأكل والشرب والعيش الهنىّ واللّباس البهىّ والفرس الشرىّ واللحم الطرىّ. وما ترٰى عملهم فى يومهم هٰذا الا اكتساء الناعمات والمشط والاكتحال وتضميخ الملبوسات وتسوية الطُّرر والذوائب كالنساء المتبرّجات ثم نقراتٍ كنقرة الدجاجة فى الصلٰوة مع عدم الحضور وهجوم الوساوس

giyinmek, çevik atlara binmek ve taze et yemekten ibarettir. Sen bayram gününde onları süslenen kadınlar gibi narin elbiseler giyerken, saçlarını tararken, gözlerine sürme çekerken, elbiselerine ıtır sürerken, sarıklarını ve zülüflerini düzeltirken göreceksin. Bundan sonra onlar namaz içinde tavuğun gagalaması gibi hareket ederler. Öyle bir namaz ki içinde hiç huzur yok, vesvese çoktur ve zihinleri dağınıktır. Bundan sonra onlar hayvanlar gibi türlü türlü yiyeceklere meyledip çeşitli nimetlerle karınlarını doldururlar. Boş işler ve eğlencelere meylederler ve batıl işlere yönelirler ve nefsani isteklerin otlağına kendilerini bırakırlar. Atlara, develere, katırlara ve insanların omuzlarına çeşit çeşit ziynetleriyle binerler. Onlar beyhude sözlerle, birbirine et göndermekle, inek ve keçinin etiyle övünmekle, türlü türlü mutluluk ve sevinç ile, nefsin çekiciliği ve isyan ile, gülümseme ve ön ve arka dişleri bile göstermek suretiyle kahkaha atarak, rakseden kadınlara meyletmekle, onları öpmek ve sarılmakla ve daha sonra da uçkurları ile günlerini zayi ederler. Kısacası biz İslam'ın başına gelen musibetler ve zamanın altüst olması üzerine "İnna lillah" diyoruz. Kalpler öldü ve günahlar çoğaldı ve huzursuzluklar arttı.

والشتات، ثم التمايل إلٰى أنواع الأغذية والمطعومات و ملأ البطون بالوان النعم كالنعم والعجماوات والميل إلى الملاهى والملاعب والجهلات، وسرح النفوس فى مراتع الشهوات، والركوب على الأفراس والعجل والعناس ـ والجمال والبغال ورقاب الناس مع أنواعٍ من التزيينات و إفناء اليوم كلهٖ فى الخزعبيلات، والهدايا من القلايا والتفاخر بلحوم البقرات والجدايا والافراح والمراح والجذبات والجماح والضحك والقهقهة بإبداء النواجذ والثنايا، والتشوق إلٰى رقص البغايا، وبوسهن وعناقهن وبعد هٰذا نطاقهن. فإنّا لِلّٰه علٰى مصائب الإسلام وانقلاب الأيام ماتت القلوب وكثرت الذنوب واشتدت الكروب. فعند هٰذه الليلة اللّيلاء وظلمات الهوجاء اقتضٰى رحم الله نورالسماء* فأنا ذالك النور و المجدد المأمور والعبد المنصور والمهدى المعهود، والمسيح الموعود. و إنّى نزلتُ

بمنزلةٍ من ربّى لا يعلمها أحدٌ من الناس و إن سرّى اخفٰى واَنْئَ من أكثر أهل الله فضلًا عن عامة الأُناس. و إنّ مقامى أبعد من أيدى الغوّاصين وصعودى أرفع من قياس القائسين. وإنّ قدمى هٰذهٖ أسرع من القلاص فى مسالك ربّ الناس فلا تقيسونى بأحدٍ ولا أحدًا بى ولا تهلكوا أنفسكم بالريب والعماس وانّى لبٌ لا قشرمعهٗ وروحٌ لاجسد معهٗ و

Nitekim bu kapkara gece ve sert esen rüzgarın yarattığı karanlık vaktinde Allah merhametiyle semadan nur indirmek istedi.* İşte o nur benim ve ben Allah'ın emriyle gelen müceddidim. Ben O'nun tarafından desteklenmiş olan kulum ve gelmesi kararlaştırılmış olan Mehdiyim ve Vadedilen Mesihim. Ben, insanların sırrını bilmediği makama nazil oldum. Sıradan insanlar şöyle dursun, benim sırrım Allah ehlinin çoğundan da gizlidir ve çok uzaktadır. Benim makamım dalgıçların ellerinden uzaktır ve benim yükselişim tahmin edenlerin tahminlerinden yüksektir.

*Hadislerde Mesih-i Mevud nazil olacak denmiştir. Nüzul kelimesi şuna işaret etmektedir ki o dönemde bütün yeryüzü karanlıkla dolacak, dine tam olarak uymak, emanet ve doğruluk yeryüzünden kaybolacaktır, yeryüzü zulüm ve haksızlıkla dolacaktır. O zaman Allah gökten bir nur indirecek ve onun sayesinde yeryüzünü tekrar nurlandıracaktır. O, yukardan gelecek, çünkü nur hep yukardan gelir. Vadedilen Mesih'in geliş vakti anlatılırken o devirde İslamiyet'in yayılışının bütün vesilelerinin atıl duruma düşeceği ve Müslümanların iki elinin de çaresiz ve aciz olacağı beyan edilmiştir. O zaman Allah'ın gayreti, İslam kılıçla yayıldı şeklindeki itirazı yok etmek isteyecektir. Bundan dolayı Vadedilen Mesih'in zamanı ile ilgili emir, kılıçlar kınlarına girsin ve hiç kimse din adına kılıç çekmesin, şeklindedir. Eğer birisi bunun aksini yaparsa Hz. Musa'nın zamanında olduğu gibi kafirler karşısında büyük hezimete uğrayacak ve rezil olacaktır. Hz. Musa cemaatini Mısır'dan çıkarmıştı. Onlar, Hz. Musa'nın isteğine aykırı olarak hangi savaşa kalkıştılar ise onda yenilgiye uğramışlardır. Nitekim bu devirde de aynen böyle olacaktır. Çünkü Vadedilen Mesih gökten inecektir ve bunda bir sır vardır. Bu sır şudur ki o, dünyevî vesilelere el sürmeden sadece gökten inen su ile İslam'ın bahçesini sulayacaktır. Allah, İslamiyet'in yayılışı hiçbir kılıç veya insanî vesilelere muhtaç değildir, şeklindeki mucizeyi artık göstermek istiyor. Kısacası herkim bu açık yasağa ve "yadau'l harp" hadisine rağmen yine de kılıca sarılıp gazi unvanını almak istiyorsa, o, bu mucizeyi şüpheye düşürmek isteyen hükmündedir. Allah, hiçbir insan vesilesi olmadan İslamiyet'i yeryüzüne galip kılmak ve yarattıklarına İslam'ı sevdirmek, mucizesini göstermeyi kararlaştırmıştır. (Yazardan)

Ve benim Allah yolunda bu adımım hızlı yürüyen develerden hızlıdır. Bundan dolayı beni başkasıyla mukayese etmeyin ve başkasını da benimle mukayese etmeyin. Kendinizi şüphe ve husumet ile helak etmeyin. Ben öyle bir öz ve cevherim ki üzerinde kabuk bile yoktur. Ben bedeni olmayan bir ruhum. Öyle bir güneşim ki düşmanlık ve kinin dumanı onu örtemez. Benim gibi birisini arayın ancak kandille de arasanız kesinlikle bulamazsınız. Bununla övünmüyorum sadece Allah'ın nimetine şükretmek için söylüyorum ki bu ağacı diken O'dur. Ben nur suyu ile gusül ettirildim ve İlâhî kudsiyetin pınarı ile her türlü pislik ve kirden temizlendim. Rabbim ismimi Ahmed koydu, bundan dolayı beni övün, ayıplamayın ve umutsuzluğa kapılmayın. Herkim beni överse ve övgünün hiçbir çeşidini bırakmazsa o hiç yalan söylemeyip doğruyu söyledi. Ve herkim benim bu söylediğimi reddederse o yalan söylemiş olur ve Rahman'ı öfkelendirir. Bundan dolayı şüpheye düşene, sözü bozana ve kalbini şeytanî vesveselerle doldurana yazıklar olsun. Ben çok yüksek ve yüce olanın tarafından geldim ki Rabbim benim vasıtamla bazı celalî ve cemalî sıfatlarını göstersin. Yani şer

شمسٌ لا يحجبها دخان الشماس. واطلبوا مثلى ولن تجدوه وإن تطلبوه بالنبراس. ولا فخرَ ولٰكن تحديث لِنعم الله الّذى هو غارسٌ لهٰذا الغراس. وإنى غسلت بماء النور، وطهرت بعين القدس من الاوساخ والادناس. وسمّانى ربّى أحمد فاحمدونى و لا تشتمونى و لا تُوصلوا أمركم إلى الالباس. و من حمدنى وما غادر من نوع حمدٍ فما مان، و من كذب هٰذا البيان فقد مان واغضب الرحمٰن. فويلٌ لِّلّذى شك و فسخ العهد و فك، و لوّث بطائفٍ من الجن الجنان. وإنى جئت من الحضرة الرفيعة ليُرىَ بى ربى من بعض صفاته الجلالية والجمالية أعنى دفع الضير وإفاضة الخير. فإن الزمان كان محتاجًا إلىٰ دافع شرٍّ طغٰى، وإلٰى رافع خيرٍ انحطّ واختفٰى فاقتضتِ العناية الإلٰهيّة أن يعطى الزمان ماسأل بلسان الحال ويرحم طبقات النساء والرجال. فجعلنى مظهر المسيح عيسى ابن مريم

defolsun ve hayır yayılsın. Haddini aşan şerrin defedilmesi ve yok olmuş olan hayrın yüceltilmesi vaktin gereği idi. Bundan dolayı Allah'ın inayeti, erkekler ve kadınlara merhamet ederek, hal diliyle zamanın istediğini, ona vermeye karar verdi. Nitekim O, zarar ve sapıklık ortadan kalksın diye beni, Meryemoğlu İsa Mesih'in mazharı yaptı. Ayrıca hayır yayılsın ve dirayet ve hidayet yağmuru yeniden yağsın, insanlar gaflet ve günah kirinden kurtulsun diye O beni, saygın olup ismi Ahmed olan Mehdi Nebinin mazharı kıldı. Nitekim ben, celal ve cemal rengiyle renklenmiş olan iki sarı elbise içinde geldim. Bana, her şeyi yapma gücü olan Rab tarafından fena ve ihya etme vasfı verildi. Celal sahibi Allah tarafından bana verilen celal vasfına gelince bu, İsa'nın büruzu olmamdan dolayıdır.[1] Böylelikle dalalete düşmüşlerin inanışlarında dalgalanan ve bütün hiddetiyle alevlenmiş olan ve hal bilen Allah'ın gözünde şerlerin en büyüğü olan şirk şerrini yok edeceğim. Bana bu celal vasfı, Allah'a atılan iftiraların direklerini yıkıp yok

لدفع الضرّ و إبادة مواد الغواية، وَ جَعَلَنِي مَظْهَرَ النَّبِيِّ الْمَهْدِيِّ أَحْمدَ أَكْرَمَ لإفاضة الخير و إعادة عهاد الدراية والهداية، وتطهير الناس من دَرَنِ الغفلة والجناية. فَجِئْتُ فى الحلتين المهزودتين المصبّغتين بصبغ الجلال وصبغ الجمال. وأُعطيت صفة الإفناء والإحياء من الرب الفعال. فأمّا الجلال الذى أُعطيت فهو أثرٌ لبروزى العيسوى من الله ذى الجلال* لأبيد بهِ شرّ الشرك الموّاج الموجود فى عقائد أهل الضلال المشتعل بكمال الاشتعال الذى هو أكبر من كل شرٍّ فى عين الله عالمِ الأحوال، ولأهدم بهِ عمود الإفتراء على الله والإفتعال. وأمّا الجمال الّذى أُعطيت فهو أثرٌ لبروزى الأَحْمَدي من الله ذى اللطف والنوال لِأُعيدَ بهِ صلاح

1 Daha önce de defalarca söylemiştim ki ben kılıç ve mızrak ile gelmedim. Ben ancak (ilahî) nişanlar, kuvvet-i kudsiye ve beyan güzelliği ile geldim. Onun için benim celalim göksel olup ordulardan gelmiş değildir. (Yazardan)

* قد قلت غير مرة أنى ما أتيت با السيف ولا السّنان۔ و إنما أتيت با لأيات و القوّة القدسية و حسن البيان۔ فجلالى من السماء لا با لجنود والأعوان۔ منه

التوحيدالمفقود من الألسن والقلوب و الأقوال والأفعال، وأُقيم به أمر التديّن والإنتحال. و أُمرتُ أن أقتل* خنازير الإفساد والإلحاد والإضلال الذين يدوسون دُرَر الحق تحت النعال، و يُهْلكون حرث الناس ويخربون زروع الإيمان والتورع والأعمال. وقتلى هٰذا بحربةٍ سماويةٍ لابالسيوف والنبال كما هوزعم المحرومين من الحق وصدق المقال. فإنهم ضَلّوا و أَضَلُّوا كثيرًا من الجُهّال. وإنّ الحرب حرّمت علىّ وسبق لى أنْ أضع الحرب ولا أتوجّه إلى القتال فلا جهاد إلّاجهاد اللسان والأيات والإستدلال. وكذالك أُمرت أن أملأ بيوت المؤمنين وجربَهم من المال ولٰكن لا باللجين والدجّال بل بمال العلم والرشد والهداية واليقين علٰى وجه الكمال،

edeyim diye verilmiştir. Bana verilen Cemal vasfına gelince o, Ahmed'in (sas) büruzu olmamdan dolayıdır ve bu vasıf bana lütfeden ve bağışlayan Allah tarafından ihsan edilmiştir. Bu vasıfla ben, dillerden, gönüllerden, sözlerden ve fiillerden yok olmuş olan tevhidi ve dindarlığı geri getireceğim ve bununla dini kökleştireceğim. Hak incilerini ayaklar altında ezen, insanların tarlalarını mahveden, iman, takva ve amel mezralarını harabeye dönüştüren, fesat, mülhitlik ve dalalet domuzlarının öldürülmesi[2] bana emredildi. Bu ölüm, doğruyu ve hakkı söylemekten mahrum olanların zannettikleri gibi kılıç ve oklarla değil, semavî silah ile olacaktır. Onların kendileri de dalalete düştüler ve bir sürü bilgisizi de dalalete düşürdüler. Savaş bana haram kılındı, çünkü benim için "yadau'l harb" (savaşı terk edecek) ve kan akıtmakla ilgisi olmayacak diye önceden yazılmıştı. Nitekim dil ile cihat, ayetlerle (İlahî nişanlarla) cihat ve delillerle cihattan başka cihat kalmamıştır. Aynen bunun gibi Müslümanların evlerini hazinelerle doldurmam

* اللفظ لفظ الحديث كما جاء فى البخارى والمراد من القتل إتمام الحجة و إبطال الباطل بالدلائل القاطعة والأيات السماوية لا القتل حقيقة ـ منه

2 Bu ifade Buhari Hadis kitabında geçtiği gibi kullanılmıştır ve öldürmenin anlamı burada itmam-ı hüccet, keskin deliller ve semavî nişanlar ile batılın yok edilmesidir, gerçek anlamda öldürme değildir. (Yazardan)

bana emredildi. Ancak bu hazineler altın ve gümüş değil, tersine, iman dağlardan daha sağlam olsun ve yükler altında ezilenlere müjdeler verilsin diye, ilim, irfan, hidayet ve yakin hazineleridir. Müjdeler olsun ki size Mesih geldi ve kadir olan Allah onu meshetti ve ona fesahat ve belagat dolu kelam ihsan etti. Bu Mesih, dalalete düşürmek için yeryüzünü dolaşan kitleden sizi korumakta ve Allah'a davet etmekte ve her şüpheyi gidermektedir. Mübarek olsun, vaat edilen Mehdi sayısız hazineler ve metalarla size geldi. O, sizden alınmış olan hazine size geri verilsin ve kabirlere gömülmüş olan ikbaliniz ve talihiniz yeniden çıkarılsın diye çaba sarfetmektedir. Bunlar uydurulmuş şeyler değil, tersine büyük ayetler ve mucizelerle desteklenmiş olan Allah'ın nurudur.

Ey insanoğlu! Ben Muhammedî Mesih'im ve Ahmed Mehdi'yim. Gerçekten benim Rabbim, beşikten mezara kadar benimle birliktedir. Bana yakıp yok eden ateş ve tatlı su verildi. Ben Yemanî yıldızıyım ve manevi yağmurum. Beni üzmek keskin bir mızraktır ve benim duam denenmiş tedavidir. Bir millete celalimi gösterirken diğerini cemalimi gösteririm. Benim bir elimde günah ve zulüm adetlerini yok eden silah

وجعل الإيمان أثبت من الجبال وتبشير المثقلين تحت الاثقال. فبشرى لكم قد جاءكم المسيح، ومسحه القادر، وأعطى له الكلام الفصيح. وإنّهُ يعصمكم من فرقةٍ هى للإضلال تسيحُ، وإلى الله يدعو ويصيح، وكل شبهةٍ يُزيل و يُزيح. وطوبٰى لكم قدجاء كم المهدى المعهود، ومعه المال الكثير والمتاع المنضود. وإنَّهُ يسعٰى ليُردّ إليكم الغنى المفقود ويستخرج الاقبال الموءود. ماكان حديث يُفترٰى بل نورٌ من الله مع اٰياتٍ كبرٰى. أيّها الناس إنى أنا المسيح المحمّدى وإنّى أنا أحمد المهدى، و إن ربّى معى إلٰى يوم لَحدى من يوم مهدى. وإنى أُعطيتُ ضرامًا اَكَّالًا وماءً زلالًا و أنا كوكبٌ يمانيٌ ووابلٌ روحانيٌّ. إيذائي سنانٌ مذرّبٌ ودعائى دواءٌ مجرّبٌ. أُرِى قومًا جلالًا، وقومًا اٰخرين جمالًا. وبيدى حربةٌ أُبيدبها عادات الظلم والذنوب. وفى الأخرٰى شربةٌ أُعيدبها حياة القلوب. فاسٌ

ve diğer elimde kalplere hayat veren içecek vardır. Bir tarafta helak eden balta, diğer tarafta hayat üfleyen nefes vardır. Celalimin sebebi, insanların Hz. İsa gibi beni de yok etmek istemelerindendir. Yüce Rabbinden gafil olan bu millete doğru yolu göstereyim diye, benim Efendim Hz. Ahmed'in (sas) rahmetinin coştuğu gibi bende de rahmet coşmaktadır ki cemalimin sebebi de işte budur. Acaba siz zamanın ihtiyacına dikkat etmeyip buna mı hayret ediyorsunuz? Görmüyor musunuz ki Kadir olan Allah'ın bir millete celal sıfatını gösterirken diğerine cemal sıfatını göstermesi için bu çağ O'na ihtiyaç duymaktadır. Ayetler ve mucizeler zuhur etti, alametler belirdi ve bütün tartışmalar sona erdi. Buna rağmen neden görmüyorsunuz? Ramazan içinde ay ve güneş tutulmasına rağmen siz idrak etmiyor musunuz? Allah tarafından verilen gaybi haberler neticesinde bazı insanlar (Allah tarafından) katledildi. Tefekkür etmiyor musunuz? Beni destekleyen bir sürü ayetler zuhur etti, ancak siz hiç umursamıyorsunuz. Benim için yeryüzü, gökyüzü, su ve toprak, her şey tanıklık etti, buna rağmen siz hiç korkmuyorsunuz. Akıl ve (dinde esas olan) nakil, alametler ve ayetler birbirini destekledi. Diğer

للإفناء، وأنفاسٌ لِلإحياء. اَمّا جلالى فبما قُصِد كابن مريم استيصالى. وأمّا جمالى فبما فارت رحمتى كسيّدى أحمد لأهدي قومًا غفلوا عن الربّ المتعالى. أَفَأَنتم تعجبون و إلى الزمان وضرورتهٖ لا تلتفتون. ألا ترون إلٰى زمان احتاج الى الرب الفعّال ليُري لقومٍ صفة جلالهٖ ولِلاٰخرين صفة الجمال. وقد ظهرت الأيات و تبيّنت العلامات وانقطعت الخصومات، فمالكم لا تنظرون. وانكسفت الشمس والقمر فى رمضان فلا تعرفون. و مات بعض الناس بنبأ من الله وقُتل البعضُ فلا تُفكّرون. ونزلت لي آيٌ كثيرةٌ فلا تبالون. وشهدت لي الأرض والسماء والماء والعفاء فلا تخافون. وتظاهَر لي العقل والنقل والعلاماتُ والأيات. وتظاهرت الشهادات و الرؤيا والمكاشفات ثم أنتم تنكرون. وإنّ لها شانًا عظيمًا لقومٍ يتدبّرون. وطلع ذوالسّنين ومضٰى من هٰذه المائة خُمسها

şahitlikler, rüyalar ve keşifler birbirini desteklemesine rağmen siz yine de inkar ediyorsunuz. Derin düşünen insanlar için bunların büyük bir ehemmiyeti vardır. Kuyruklu yıldız göründü ve bu asrın aşağı yukarı beşte biri geçti. O halde biliyorsanız söyleyin, bu asrın müceddidi nerede? Semadan veba nüzul etti, hac yasaklandı, ölümler çoğaldı ve altın madenleri için milletler birbiriyle savaştı. Çarmıh yüceltildi ve İslam kimsesiz bir garip gibi yerinden hareket edip gözlerden gaip oldu. Fısk ve günah çoğaldı, insanlar içkiye, kumara, raks ve dansa yöneldi. Zaniler ve birbirine sert davrananlar çoğaldı, takva sahipleri azaldı. Rabbimizin tecelli etme zamanı geldi ve bütün peygamberlerin söyledikleri gerçekleşti. İşte bundan sonra hangi söze inanacaksınız?

Ey İnsanlar! Siz Allah için hep beraber veya teker teker ayağa kalkın ve cimrilik etmeyen ve düşmanlık etmeyen birisi gibi düşünün. Acaba bu çağ Allah'ın kullarına acıma ve merhamet etme zamanı değil midir? Acaba bu çağ şerrin uzaklaştırılma ve yüreklerin susuzluğunun giderilmesi için yağmur yağdırılma zamanı değil midir? Acaba şer seli nihai noktaya varmadı mı? Ve cehalet eteklerini her yöne yaymadı mı? Ülke tamamen fesatla doldu ve şeytan cahillere teşekkür etti. Sizi ve dininizi hatırlayan ve onu zayi

إلّا قليلٌ من سنين، فأين المجدد إن كنتم تعلمون. ونزل من السماء الطاعون ومُنِع الحجّ وكثر المنون. واختصم الفرق على معدنٍ من ذهبٍ وهم يُقاتِلُون. وعلا الصليب وأضحى الاسلام يسيب ويغيب كانه الغريب، وكثر الفسق والفاسقون. وحُبّب إلى النفوس الخمر والقمر والزمر وتراءَى الزانون المجالحون. وقَلّ المتّقون وتجلّى وقت ربّنا وتمّ ما قال النبيّون. فبأيّ حديث بعده تؤمنون. أيّها الناس قوموا لِلّٰه زرافاتٍ وفرادٰى ثم اتّقوا الله وفكّروا كالذى مابخل وماعادٰى. أليس هٰذا الوقتُ وقت رحم الله على العباد، و وقت دفع الشر وتدارک عطش الاكباد بالعهاد. أليس سيلُ الشر قدبلغ انتهاءهٗ، وذيل الجهل طوّل أرجاءهٗ، وفسد الملك كلهٗ وشكر إبليس جهلاءهٗ. فاشكروا الله الذى تذكّركم وتذكّر دينكم وما أضاعهٗ وعصم حرثكم

olmaktan koruyan Allah'a şükredin. O, tarlanızı ve ekip biçtiğinizi afetlerden korudu. Ve yağmur yağdırıp sermayesini tekamüle erdirdi. Ve zarardan korumak için Kendi Mesih'ini gönderdi ve hayrı ve yararı dokunsun diye Kendi Mehdi'sini gönderdi. Ve diğerlerinin zamanından sonra sizi imamınızın zamanına dahil etti.

Ey kardeşler! Bizim bu zamanımızın, içinde bulunduğumuz bu ay ile tam bir ilişkisi vardır. Çünkü bu zaman son zamandır ve bu ay ise İslam aylarının sonuncusudur ve her ikisi de sona ermek üzeredir. Bu son ayda kurban kesmek vardır ve ahir zamanda da kurban olmak vardır. İkisi arasındaki fark, asıl ile aynadan akseden yansımanın farkı gibidir. Bunun bir misali, mahlukatın en hayırlısı olan Peygamber Efendimiz´in[sav] zamanında geçmiştir. Ey basiret sahibi kimse! Asıl kurbanlık, ruhun kurban olmasıdır. Kurban edilen keçiler ise ruhun kurbanı için gölgeler ve akisler hükmündedir. İşe bu hakikat sırrına varınız. Ashab-ı Kiram'dan sonra sizler bu hakikati anlama hakkına sahipsiniz ve buna ehilsiniz. Sizler Allah'ın lütfu ve rahmeti ile ona kavuşturulan son topluluksunuz. Ve zamanların zinciri Allah tarafından

وزرعكم ولعاعهٗ، وأنزل المطر وأكمل أبضاعهٗ، وبعث مسيحهٗ لدفع الضير ومهديّهٗ لإفاضة الخير وأدخلكم فى زمان إمامكم بعد زمان الغير. أيّها الإخوان إنّ زماننا هٰذا يُضاهى شهرنا هٰذا بالتناسب التّام، فإنّهٗ اٰخر الأزمنة وإنّ هٰذا الشهر اٰخر الأشهر من شهور الاسلام وكلاهما قريبٌ من الإختتام. فى هٰذا ضحايا وفى ذالك ضحايا والفرق فرق الأصل وعكس المرايا. وقد سبق نموذجها فى زمن خير البرايا. والأصلُ ضحيّة الروح يا أُولى الأبصار وإنَّ ضحايا الجدايا كالأظلال والاٰثار. فافهموا سرّ هٰذه الحقيقة وأنتم أحق بها وأهلها بعد الصّحابة. وإنّكم الاٰخرون منهم أُلحقتم بِهِمْ بفضل من الله والرحمة. وإنّ سلسلة الأزمنة خُتِمَتْ علٰى زماننا من حضرة الأحدية كماخُتِمَتْ شهور الإسلام علٰى شهر الضّحيّة. وفى هٰذا إشارةٌ مخفيةٌ لأهل الرأي والرويّة. وإنّى علٰى مقام الختم من

bizim zamanımızla sona erdirildi. Tıpkı İslamî ayların, kurbanlıkların kesildiği ay ile sona erdiği gibi. Bunda ehlü'r rey için gizli bir işaret vardır.

Efendim Mustafa'nın[sav] nübüvvette hatem mertebesinde olduğu gibi ben de velayette hatem mertebesindeyim. O, hatemül Enbiyadır ve ben hatem-ül evliyayım. Benden sonra, benden olan ve bana tabi olan dışında hiçbir evliya yoktur. Ben Rabbim tarafından her türlü güç, bereket ve onur ile gönderildim. Benim bu adımım her türlü yüksekliği sona ermiş olan minare üzerindedir. Ey erler! Allah'tan korkun! Beni tanıyın ve isyankar durumda ölmeyin. Her canın yaptıklarından sorulacağı ve mükafatlandırılacağı zaman yaklaştı.

Çok belalar vardır ve sizi iman dışında hiçbir şey kurtaramaz. Büyük hatalar vardır ve kendini eritenlerden başka hiç kimse onlar yok edemez. Ey bana yardımcı olanlar! Allah'ın azabından korkun ve herkim Allah'ın makamından korkarsa onun için iki cennet vardır. Nitekim ölümlerini unutmuş olan gafillerle oturmayın. Rabbinizle mülaki olmak için Allah'a koşun ve topal olan atları terk edip

الولاية كما كان سيّدى المصطفٰى علٰى مقام الختم من النبوة. وإنهٗ خاتَم الأنبياء وأنا خاتَم الأولياء. لا وليَّ بعدي إلّا الّذي هو منّى وعلٰى عهدى. وإنّى أُرْسِلْتُ من ربّى بكل قُوّةٍ وبركةٍ وعزةٍ. وإنَّ قدمى هٰذهٖ علٰى منارةٍ ختم عليها كل رفعةٍ. فاتقوا الله أيّها الفتيان واعرفونى وأطيعونى ولا تموتوا بالعصيان. وقد قرب الزمانُ، وحانَ أَنْ تُسئَلَ كُلُّ نفسٍ وتدان. البلايا كثيرةٌ ولا ينجيكم إلّا الإيمان. والخطايا كبيرةٌ ولا تذوبها إلَّا الذوبان. اتَّقوا عذاب الله أَيُّها الأَعوان. ولمن خاف مقام ربّهٖ جنّتان. فلا تقعدوا مع الغافلين والذين نسوا المنايا، وسارعوا إلى الله واركبوا علٰى أعدى المطايا، واتركوا ذوات الضلع و الرذايا، تصلوا إلٰى ربّ البرايا. خذوا الإنقطاع، الإنقطاع ليُوْهَبَ لكم الوصل والإقترابُ، وكسِّروا الأسباب ليُخْلقَ لكم الأسبابُ، وموتوا ليُردّ إليكم

الحيٰوة ايّها الاحباب. اليوم تمّت الحجة على المخالفين وانقطعت معاذير المعتذرين. ويئس منكم زمر المضلّين والموسوسين الذين أكلوا أعمارهم فى ابتغاء الدنيا وليس لهم حظٌّ من الدين بل هم كالعمين. فاليوم أنقض الله ظهورهم ورجعوا يائسين. اليوم حصحص الحق للناظرين، واستبان سبيل المجرمين. ولم يبق معرضٌ إلا الذى حبسهٗ حرمانٌ أزلىٌّ، ولا منكرٌ إلّا الذى منعهٗ عدوانٌ فطريٌّ، فنترک هٰؤلاء بسلامٍ. و قد تمّ الإفْحام وتحقّق الأثام. وإنْ لم ينتهوا فالصبر جديرٌ. وسَوف يُنبّئُهم خبيرٌ.

hızlı koşan atlara binin. İnkıtayı seçiniz ki bunun neticesinde size Rabbinize yakınlık ve visal nasip olacak. Sebeplere bel bağlamayı kestiğinizde sizin için vesileler yaratılacaktır. Benliğinizi öldürün ki size yeniden hayat verilsin. Ey benim dostlarım! Bugün muhalifler üzerine hüccet tamamlandı ve bahaneler ileri sürenlerin bütün bahaneleri batıl oldu. Vesvese sokan ve yoldan çıkaran bütün topluluklar umutsuzluğa düştü. Onlar dünyaya talip olup hayatlarını zayi ettiler. Onlar kördürler ve dinden hiçbir payları yoktur. Bugün Allah onların belini kırdı ve umutsuzluğa düşerek geri döndüler. Bugün, görenler için hak ortaya çıktı ve suçluların yolu aşikar oldu ve ezelden mahrum olanlar haricinde haktan yüz çeviren kalmadı. Fıtraten asi olanlar haricinde inkar eden kalmadı. Biz selam vererek onları terk ediyoruz. Üzerlerine hüccet tamamlandı ve cezaya müstahak oldukları ispatlandı. Eğer şimdi de vazgeçmezlerse bize yakışan sabırdır. Pek yakında, en iyi bilen Allah onları uyaracaktır.

RESİMLER

Müslüman Ahmediye Cemaati´nin Faaliyetleri

Evsiz kimselere yemek dağıtılırken

Korona pandemi esnasında ihtiyaç sahiplerine maske dağıtılmakta

VOLKSBANK
e für Alle. Hass für Keinen.
Mundschutz tragen!
UTSCHLAND

ROSSNER

Sao Tome'de Tıbbi Kamp

Afrika'nın farklı ülkelerinde kazılan su kuyuları

YENİ BASILAN KİTAP

Doğal afet mi İlahi azap mı?

Hz. Mirza Tahir Ahmed[AR]

Vadedilen Mesih´in[as] dördüncü Halifesi Hz. Mirza Tahir Ahmad[ar], Allah tarafından hilafet makamıyla şereflendirilmeden altı sene önce "Doğal afet mi İlahi azap mı?" isimli bir makale kaleme aldı. Bu makale El-Furkan isimli dergide Ekim-Kasım-Aralık 1976 ve Nisan-Mayıs 1977 sayılarında dört parça halinde yayınlandı. Bu makalede o, dünyada baş gösteren afetlerin ve azapların Allah tarafından gönderilen elçilerin reddedilmesi ve Allah'ın öfkesi ile ilişkisi olup olmadığını ayrıntılarıyla anlattı.

Bu makaleler, Sayın Raşit Paktürk tarafından Urduca´dan Türkçe'ye çevrilerek kitab şeklinde Türk okuyucuların istifadesine sunulmuştur.

Müslüman Ahmediye Camaati

24 saat boyunca ücertsiz

İSLAM SORU HATTI

0800-0001325

Almanya içinde geçerlidir

Daha fazla bilgi: www.ahmadiye.org

CANLI YAYIN

Almanya saati ile 20:30, Türkiye saati ile 21:30´ da
sorularınızı yöneltebilirsiniz

@MuslimTvTr

+49 800 000 1325

+49 151 - 127 78 248

islamiyetinsesi@mta.tv

Hz. Mirza Gulam Ahmed Kadiyani´ye Vadedilen Mesih
ve Mehdi olarak kabul edenler